

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ I OFICINES
PASSEIG DE GRACIA, 34, BAIXOS. — TELEF. 1451-A.

BARCELONA, dimarts, 1^a de gener de 1923

TALLERS D'IMPREMTA
CARRER DE BARBARA, 11 I 12. — TELEF. 3316

EDITORIAL

REPUBLICA NOSTRA

El dia 16 de gener de l'any 1641 fou proclamada a Barcelona per la Junta dels Braços generals, constituïts en veritable Parlament de Catalunya, la República catalana. És veritat que aquesta República quedava sota la protecció del rei de França, Lluís XIII. Però cal entendre aquí el mot protecció com a sinònim d'ajuda militar. No tenia res que veure, en efecte, amb el concepte del protectorat modern. Els catalans proclamaven la República, avui fa 282 anys, a la mateixa hora que l'exèrcit català invasor, vençudes les primeres resistències, avançava cap a Barcelona.

Heus aquí la data republicana de Catalunya: 16 de gener. Heus aquí un marcatori nacional per als republicans catalans i per a tots els veritables catalanistes. No visqué gaire aquella República. La pressió fortíssima de les circumstàncies polítiques i militars obligà els patriotes a reconèixer vuit dies després el rei de França com a comte de Barcelona. De totes maneres, les llibertats autonòmiques que Espanya havia resolt de suprimir, van ésser conservades íntegrament sota la monarquia francesa. La proclamació de la República en el dia 16 de gener mostra quin era el seu ideal del nostre poble.

Republicans de Catalunya que havien seguit un temps els partits republicans espanyols, partits de mentalitat i de directrius d'interès; penseu que arriba per a vosaltres l'hora de la plena independència. República o Monarquia, si són República o Monarquia dels altres, representen formes diverses del mateix règim de submissió. En aquests casos, tant el republicanisme com el monarquisme són negacions de l'esperit nacional. Un nacionalista pot ésser, sense abandonar dels seus sentiments patriòtics, monàrquic o republicà. Però no pas monàrquic d'una Monarquia que no és la nostra; no pas republicà d'una República que tampoc no és la nostra. Per als catalans, l'única República acceptable és la República catalana.

Transformeu, doncs, les vostres banderes i les vostres commemoracions, republicans de Catalunya que entreu noblement dins el camp patriòtic. Deixeu la descolorida bandera tricolor, que és encara més espanyola que no pas la bandera oficial, perquè aquest moment d'una franja és precisament el moment del penó de Catalunya. La vostra bandera ha d'ésser la de tots els catalans, la bandera nacional catalana. Deixeu també les commemoracions de l'11 de febrer i del 29 de setembre. Si creieu necessaris els rituals històrics, celebren, no pas la data de l'11 de febrer, en què fou proclamada la República espanyola—aquella mateixa República que escaçament, tal com ho ha fet la Monarquia, la llibertat de Catalunya—sinó la data del 16 de gener de l'any 1641, en què fou proclamada, pels representants dels tres estaments del poble, la República catalana.

Un moviment nacional hi ha d'entrar totes les classes i totes les tendències polítiques. Nihil no pot escloure més que una tendència determinada del conjunt nacionalista, perquè, allò que això és causa en gran part contra el concepte d'unitat. Però dins la divisió natural de les opinions i de les tendències, els catalans podem arribar a una fàcil coincidència en allò que afecta a la forma de Govern de la futura República. No existeix una manera única catalana, i no hi ha cap problema per als catalans que el mantenir a fora una dinastia estrangera i per als catalanistes que potar no seria destruir la República. Els catalans, són avui, per moviment de llur patriotisme, catalans de Catalunya, però comprenen que la República catalana, com a unitat, la forma de Govern més adequada a les condicions del nostre poble.

Per això avui aquesta efemèride republicana de la independència de Catalunya, salutem la República, la República nostra, l'única llibrement governada pels catalans.

LES DIFICULTATS TERRITORIALS

La insurrecció de Memel

La insurrecció de Memel, situada a l'extrem nord-oest de Prússia, és un petit estat regit internacionalment, com Danzig, a la que el port de Memel esdevindrà un port lliure. Els alemanys no s'han donat a adoptar cap solució. El Govern provisional el dirigeix un Alt Comissari francès, el qual, acompanyat per tota força, amb una companyia de soldats, i ha succeït que els lituans del territori, s'han per iniciativa pròpia, signat per la influència o influència d'elements de la República de Lituània, s'han sublevat, constituint a la població de Prússia un Govern provisional presidit per Simonaitis.

La situació sembla ésser greu. Un índex de la polítics local ha estat mort pels sublevats lituans. Segons el periòdic "Chingis Tribune", el moviment insurreccional ha estat organitzat pels emigrants lituans del Nord-americà, els quals han facilitat les necessaries sumes de diners. El Govern de Lituània ha declarat oficialment que no té cap participació en la revolta, i atribueix aquesta a la situació insubornable que en el terreny polític i econòmic l'allargament del règim provisional ha creat als habitants lituans del territori de Memel.

A. NOVIKA I VIRGILI

VCS, NACIONALISTA,

que no heu lamentat de la poca pacència catalana, que heu onyorat anys seguits un diari integralment nacionalista.

Ja sou subscrits
"LA PUBLICITAT".

CRONICA D'ALEMANYA

UN MOMENT TRANSCENDENTAL. L'ocupació d'Essen

A l'hora que escric aquestes ratlles, Essen deu estar ocupat per les tropes franco-belgues. Estem en un moment crucial en la història de les reparacions i del Tractat de Versalles, del resultat del qual depèn la marxa de la futura política europea. França usará de tota la seva força per resultar triomfant; Alemanya de tota la seva energia per resistir. I és que els interessos que van lligats a una victòria o a una derrota, són d'enorme transcendència.

De moment el Sindicat del carbó ha acordat traslladar el seu domicili d'Essen a Hamburg. El Sindicat del carbó és una ja vella institució destinada a controlar la producció, el repartiment i els preus del carbó de la Ruhr. Stinnes és el que té la màxima influència en aquesta institució. És un acte privat de un grup industrial contra el qual res pot el Govern francès; els alemanys creuen que així impossibilitaran el control de la producció de carbó pels enginyers aliats. Això, potser resultarà cert. Però, en canvi, llevaran als Govers aliats una bona part de culpa si sorgeixen irregularitats i molèsties per a la indústria de l'interior d'Alemanya, en fer-se el repartiment del carbó. Car els aliats sempre podran al·legar que els han estat refusades les necessàries informacions.

Per la seva part, el Govern ha acordat sorprendre tots els lliuraments a compte de les reparacions, a les nacions que prenguin part en l'ocupació, i retirar els seus ambaixadors de París i Brussel·les. Altament, ha dirigit una proclama a la població d'Essen, i avui mateix en dirigit una altra al poble alemany, invitant-lo a organitzar manifestacions de protesta contra l'ocupació. La proclama dirigida a la població d'Essen aparegué ahir. És un curiós document que recorda—constatació purament històrica—les proclames dels temps de la Monarquia. (Ja curiós observar com els homes d'Estat alemanys, des de Bismarck, i després, a Guillem II el dimitit, i des de Hindenburg a Ebert, no saben parlar sense un excés de reticència).

Alguns diaris de la dreta, com el "Reich Anzeiger", proposen la immediata expulsió de tots els soldats francesos no creu, però, que el Govern adopti una actitud massa premeditada, car per conservar la sobeïra de la Ruhr, tant a d'Anglaterra li cal ésser amb una prudent prudència. Però, en canvi, és segur que resistirà amb totes les seves forces la pressió aliada. I cal no menyspreciar masses la força dels pobles desarmats. El no tenir el rebuig de la força material, el no poder usar les armes, és en el cas d'Alemanya una avarantia.

El moment de la resistència està ben escollit. Interiorment, tots els partits estan units contra el Tractat de Versalles. Els enemics, en canvi, estan dividits.

Si en el moment de signar-se el tractat de Versalles, Alemanya s'hí hagués negat com volien alguns, s'hauria trobat amb el front interior dividit (els socialistes independents, entre altres, volien que fos signat); amb l'emergència, els governs aliats i associats, absolutament units. Avui, després de quatre anys, els Estats Units i Anglaterra, s'han separat de la resta dels aliats, mentre que interiorment tothom està contra el Tractat de Versalles. Altament, Alemanya, amb la seva passivitat, ha sabut provocar que l'atroc el comencés l'enemic. El moment, doncs, és més favorable per Alemanya que quals vol moment anterior.

Tu veu que la discussió entre Anglaterra i els altres aliats s'ha plantejat en el terreny de l'eficàcia, de l'acció realitzada per França fa que sigui de gran interès per Alemanya fer-la fracassar. Si França obté un millorament en el pagament de les reparacions per aquesta mitjana violenta, haurà tingut un segon triomf sobre Anglaterra (el primer fou la derrota dels grecs). Si al contrari França no obté res, i es veu obligada a retirar el pas fet en fals, aquesta retirada serà per França, malgrat totes les il·lusions que li tirà Anglaterra per

fer-li menys dura la derrota, una enorme debilitació de la seva posició internacional.

França i Anglaterra tenen avui en molts punts interessos oposats. Els tenien abans de la formació de l'Entente. Tothom sap que l'Entente entre França i Anglaterra només es dugué a cap a costa de molts sacrificis de una i altra nació i pel perill alemany que el Kaiser no tenia cap cura d'amagar. L'imprudent telegrama del Kaiser a Krüger i tota l'actitud d'Alemanya durant la guerra hoer formen part de les causes ocasionals de la formació de l'Entente. Avui el perill alemany ha desaparegut, almenys de moment. Anglaterra, que segueix sistemàticament una política empírica, creu que la unió amb França ha perdut un dels seus motius fonamentals.

Si l'Entente encara es conserva és per dues raons: la primera perquè les masses angleses i franceses que fa dos dies han fet la guerra plegades obliguin els respectius governs a mantenir-se en una actitud cordial. La segona, perquè l'amistat franco-anglesa pot assegurar la pau a Europa.

Alemanya sap que la primera força ja ha deixat d'actuar en bona part i anirà disminuint en eficàcia de dia en dia. La segona, no és suficient, per mantenir l'aliança, si els interessos en oposició s'aguditzen. Per tant, adopta l'actitud de resistir ho i esperant que les coses evolucionin.

Per la resistència actual amb què compa el Govern alemany? L'alemany autèntic, l'home del carrer d'Essen o d'altres on sigui, que els francesos ocupin, no se sent inflamat de l'esperit patriòtic. La tesi de un període francès, segons la qual, els francesos seran molt ben rebuts a Essen, jo no la signaria, però tampoc la declararia "a priori" absurda. La calma exterior no és signe de serenitat, sinó de indiferència. Sobre això, cal que estem ben clars. Passa amb això, com amb el separatisme belga. Jo no crec que hi hagi ara corrent d'opinió autènticament separatista però tampoc crec que una separació, després d'aquesta política política no ensa.

Ara bé: el Govern alemany amb ressaltos formidables per fer novament una sensació enorme de gent contra l'ocupació francesa. El Govern alemany amb l'entente de funció, més gran en aquest país que en cap altre del món. (Una petita ambició sobre l'esperit efímera dels alemanys: quan aquests dies s'anuncià l'ocupació d'Essen, sabem quin va ésser el primer acord que va prendre l'ajuntament de la ciutat? Comprar i instal·lar ràpidament una oficina d'ocupació! Com no hi han d'haver funcions en aquest país si el primer pensament que s'ha de plantejar-se un problema és crear la nova oficina que el resoldi?) El Govern alemany, doncs, amb l'exèrcit de funcionaris administratius i a més amb el de totes les empreses nacionalitzades o municipalitzades: correus, telègrafs, ferrocarrils, tramvies, fàbriques de gas i electricitat, etc., etc. Un Govern amb aquesta enorme possibilitat d'influència no cal dubtar que pot promoure un moviment d'opinió del no-res. Compta, a més, amb la premsa. A cap país, si s'exceptua potser França, està la premsa tant a les ordres del Govern. Té a més els grans industrials, que saben que el cop va contra d'ells.

Els partits (lligats: els funcionaris dels partits) estan també amb el Govern. És evident, doncs, que el Govern hi serà rotativament fàcil aixecar una protesta amb totes les aparències de formidables.

Jo no vull negar que d'aquesta protesta n'arbitri a participar l'home del carrer; la única cosa que afirma és que no haurà sortit d'ell, sinó del Govern i dels organismes directors que hauran treballat amb tot l'aparell de què disposa per encadenar-li la seva actitud.

Tantem ara com es desencarllen els esdeveniments.

JOAN CRENELLS

Berlin, 11 de gener de 1923.

CARNET DE LES LLETRES

Hem vist uns "Goigs en llor de la Mare de Déu del Coll de les Savines de Cervera", bellament impresos. Tretze estrofes d'homenatge fervorós i de preguera. No contem miracles ni llegendes. Són uns goigs senzills, d'una honesta claror.

Ens ha semblat endevinar entre els versos la inspiració d'un artista. No tenen la força descriptiva dels goigs populars, ni aquell aspre regust de terra, ni la ingènua devoció. Hi ha, en canvi, un ordre i una mesura molt reflexius. Aquests "Goigs de la Mare de Déu del Coll de les Savines" tenen una imatge polida i lluent que revela el seu origen, diguem-ne erudit.

Fixen-vos, sinó:
A les veus de ses campanes
que toquen a comuni,
per les comes i les planes
brilla l'Arc de Sant Martí.
L'olivera hi reflectia
i el blat s'hí feia més ros.

Tot és llis, ànueament acolorit. És un dolç anar i tornar del prec a la lloança.

Es veu com l'autor ha volgut abaxar la veu i confondre's amb el chor humil del poble. No hi fa res que alguna espurna personal el traxi. A pesar de tot, els "Goigs" tenen un bell ressò popular. Voldríem que la perpetuació anònima dels versos fos el premi a la generositat del poeta.

SHIP-BOY

— El senyor Mas i Abril té a punt de publicar un llibre titulat "La Musa Popular".

— Acaba de sortir, a la Biblioteca Lliuraria de l'Editorial Catalana, una versió de "La chaumée des géants", de Pierre Benoit.

Full de dietari

No estem preparats

Ah, senyors, quin fred s'ha desfermat en aquesta ciutat que ha volgut diverses vegades fer el paper de ciutat d'hivern! Com els estudiants que, en escoltar el seu nom a classe, esdevenen neguitosos, barbotejant humilment: "No estem preparats".

No estem preparats per suportar l'escomesa del fred. Cal suposar que altres hiverns han estat cruels a Barcelona. Tanmateix, els nostres avis no s'han preocupat del fred, ni els nostres contemporanis semblen massa decantats a preocupar-se'n.

Per això resulta cada dia més comprovat que no fa patir tant un fred de quatre graus sota zero a Berlín o a Copenhaguen, com un fred de vuit sobre zero a la nostra deliciosa ciutat.

Ni la vida domèstica, ni la vida artística, ni la vida política, es desenvolupen dins una atmosfera suficientment càlida.

Quantes contrarietats, imitacions i imperfeccions serien estalviades amb el funcionament d'un modest calorífer!

Hom comprèn que el pressupost de moltes famílies no permeti de fer res en aquesta matèria, tot i que caldria que ho permetés.

Però, als teatres i concerts, on l'esperit cerca i l'empresa ofereix un esbargiment, com pot ésser que no hi hagi un mínim de confort?

Fa pocs dies, per exemple, vaig haver d'escoltar tres actes de comèdia amb el coll alcat i les mans a la butxaca... Val a dir que les mans, de tant en tant, sortien de llur amagatall per aplaudir. Però l'autor, podrà mai esbrinar si l'aplaudiment era un homenatge o un simple exercici per fer-se passar el fred?

CARLES SOLDEVILA

Converses filosòfiques

Cal combatre entremetiment, i per això insistim a assenyalar-la, la falta gran de gramàtica que consisteix a tractar el terme relatiu (pronomen o adverbial) com un mot independent conjuntiu; la falta que es cometa, per exemple, quan en una oració com en esta, s'expressa el conjuntament adverbial del verb no mitjançant l'adverbial hi (que hi és) com el ja no esdevé expressat per l'adverbial relatiu on; o quan en una oració com d'un poble s'expressa la determinació circumstancial de prou per l'adverbial on (on es prou) com si ja no esdevés expressada pel terme relatiu d'on; o, encara, quan es una subordinada com que... considerem necessària, s'expressa el conjuntament directe de considerem pel

pronomen (ble el que... el considerem inexacte) com si ja no estigués representat pel pronomen relatiu que...

Que es tracta d'una falta arrelada en la praxia actual, ha provenen fets com el de trobar-la sis vegades en un article de mitja columna signat per un escriptor que, per la seva carrera, hauria de saber que té una llarga cultura gramatical.

"I no és natural que allò on s'hí parla la llengua, es tingui la pretensió de parlar-ne una altra".

"...més de bascos i més en s'hí trobarien bé els que hi s'ajudessin".

"...una natura... que la naturalesa esdevindrà al seu temps de venjar-se implacablement".

"Com no és bon bé llar nostre aquella on què, en esperit, hi són estranyes".

"...el munt natural en aquella part, per ventura exacta, hi és parlada".

P. FARRA

— El Corresponsal d'Avui si encara no sortirà el sol després d'aquest de de pit. Des de les dotze de la nit que m'espera granitíol.

El miting de Vilafranca

Diversos sectors del nacionalisme exposen llur actitud

Parlament d'En Rovira i Virgili

Diumenge, a les onze del matí, tingut lloc al teatre Principal de Vilafranca del Penedès, l'anunciat miting nacionalista. El teatre presentava, de molt abans de començar l'acte, un brillantíssim aspecte. Tant el pati com els dos pisos eren plens d'una gran multitud. La taula presidencial, junt amb els oradors, hi havia el diputat senyor Massó i Lloréns, el doctor R. Fortuny i l'Alfons Sans Rosell, president del "Bloc Catalanista". Després d'unes paraules de salutació d'En Sans fa ús de la paraula

L'ISERN I DALMAU

El qual diu que parlarà en nom de l'esquerra catalana, que és la representació de la nostra joventut política. Aquesta agrupació, que no té altra modalitat característica del seu nacionalisme sinó l'ideal d'una República Catalana. (Aplaudiments.)

Permeteu-me que desfici un equívoc. Es creu que només podesen ésser nacionalistes els acadèmics, els rics; res tan inexacte. En un règim de llibertat de Catalunya no hauria estat possible la repressió de Barcelona, els assassinats en els camps rars i en els carrers obscurs; no haurien estat fustellats per l'esquerra els homes que sortien de la presó, joiosos amb el paquet sota el braç.

Hem d'anar tots units en la lluita per la llibertat. No us faci por l'arma del proteccionisme que esgrimeixen a Madrid contra Catalunya, perquè és un argument falç.

El nostre nacionalisme és banyat i generós. Abans que tot, però, volem la llibertat de Catalunya. Per a aconseguir-la hem necessari l'establiment d'un front únic nacionalista.

La llibertat no vindrà sense dolor. L'església ha tingut apostats i màrtirs abans que jerrarques. El nacionalisme ha de seguir també un camí semblant; ara som tot just al primer pas.

Expressa la seva confiança en les possibilitats heroiques del nostre poble.

Diu que la dona ha d'ésser incorporada al nostre moviment, i acaba retratant una anècdota d'un conte d'Anatole France per concloure'n la necessitat d'emancipar l'edifici de l'Estat espanyol. (Aplaudiments.)

EN VENTURA GASSOL

Comença dient que parla a Vilafranca amb molt de goig després dels esdeveniments a què ha donat lloc cert homenatge. Aquests esdeveniments han demostrat que el Penedès és una terra bona. Una terra bona, igual d'una altra, perquè és la que ens dóna el gran i la canya. Vosaltres, els penedès, heu tingut fins a l'última, com En Guzmán i En Casals, però heu tingut també d'altres fills que no poden abandonar perquè els catalans no podem parlar d'una altra, perquè aplaudiments.)

El home que he parlat la pròpia llengua és un home distingit. La Catalunya de la qual us he parlat no és la Catalunya catalana, és la Pàtria que ha tingut una cultura pròpia, representada per Ramon Llull i per Arnau de Vilanova, aquells homes gloriosos que van fer ressonar les Universitats del seu temps. Per fer-ho sentir aquesta Catalunya metafísica voldria donar-vos una nova delegació d'un amic meu, un dels fills de la nostra terra. És un cap-respecte, a les hores que un noi finíssim donava del cel i del mar, l'esperança. Aquest amic meu era en Joan Serra del Marroc, parlamentari amb un marroquí; es veia al llany una muntanya rossa i muntada.

"Quanta, espanyol, va dir-li el marroquí: mira la teua terra!" El soldat li respongué: "No he anat a veure les muntanyes de Catalunya; les muntanyes són molt més enllà, però encara que siguem lluny som més a prop de vosaltres i de les nostres dolces..." (Ovació.)

Jo m'imagine que tots se deuen anar a triar i a seleccionar, dient: "Salut a part, germans d'ascendència; som anells d'un mateix amor; hauríem de la mateixa arrel, que hauríem de fer força i pols altres!" (Ovació.)

Però jo deia: "Amis, tu creus que aquest Montseny que és com una cosa rebatuda sota el nostre cel; tu creus que el bell Montseny són muntanyes de Catalunya? Pugeu-la, cerqueu vistes Catalunya, planteu-hi la bandera catalana i a quina hora veu el marroquí." (Ovació.)

Aquestes muntanyes i aquesta Catalunya no seran nostres fins que les rebrem, estiguem les cambreres de la nostra cam i miques de la nostra ànima. Abans, però, ens hem de reconèixer nosaltres mateixos, encara que el foc de l'heroisme. Va dir Maragall: "L'amor incendia les muntanyes." Aquest amor no sabem els catalans que pot fer; pot fer desaparèixer la desprotecció que hi ha entre els opressors i els oprimits, David venut a

Goliath no per la força, que no tènia, sinó per la flama de l'ideal.

Qui us diu que si un dia, en lloc de gastar-nos els diners propiats l'Espanya gran, haguessim predicat la Catalunya petita, l'Aragó i La Bascònia i l'Andalusia petites? No hauríem estat contra Goliath una colla de Davids? I de l'Estat ocores només en quedaria el record de les Catedrals convertides en casernes com si haguessim passat una onada de bàrbers. Hem de somniar el moment d'un dia que serem lliures; que no ens torni a passar l'hora propícia. Quan la pedra bronzina a la fona a punt d'engar-se s'ha posat un català al davant del gegant. Hem tingut por de ferir-lo i la pedra ha caigut damunt del nostre front. (Ovació.)

No coneixeu la rondalla de "La Ventaflores"? Qui us diu que si a Catalunya creix la claror de l'ideal no vindrà un príncep estranger a dur-nos la llibertat? No tingueu por d'un canvi d'esclavatge. Ens obriran la presó, i així com a la presó de Lleida va quedar-hi el pres enamorat de la princesa ens quedarem aquí els enamorats de Catalunya.

Hi ha polítics que criden malaverany per l'endemà de la independència. Es que no és prou ample el Mediterrani? Es que no recordeu els camins que s'hi obren i els soles que va deixar-hi Roger de Llúria? Catalunya tendria a l'endemà de la independència tres cents seixanta milions dels que ara donem a l'Estat espanyol i no ens són retornats. Ultra això per aquella mena de Mei de gravetat econòmica, Barcelona atrauria tota una pila de vessants. Això no és pas un somni. Avui mateix veiem com els aragonesos proclamen que Tortosa és el port natural d'Aragó.

No pensem en malaverany. Sapiguem somniar i ajudem-nos a somniar, donzelles. Fou l'amor de la noia el que donà al cavaller força per a malair el drac.

Pensem, sobretot, en el nostre mar. Tant-de-bò que pugui ésser un Mar Roig pels Faraons que ens governen. (Gran ovació.)

EL DOCTOR RIERA I PUNTI

Parla en nom de la "Unió Catalanista", la bandera de la qual —diu— regulada per mans femenines, ha tremolat ben alta i ben sola. En el moviment de la Solidaritat no figurà al costat de les altres banderes perquè encara era un moviment espanyol. (Aplaudiments.)

No ens avergonyim de dir-nos extremistes, encara que hi hagi catalans que prometen d'anar contra nosaltres, no ens fan por. Sabem que al fons de tot el poble català i l'obrer català vindrien amb nosaltres.

"Tot és qüestió de voluntat. Quan vulguem tindrem la independència."

Se'ns ha titllat de pessimistes; ens ha acusat aquell que ha anat a la raga castellana i ha bismat la nostra en un recent discurs. Ell és el pessimista; nosaltres creiem en Catalunya! (Ovació.)

El doctor Riera analitza algunes de les afirmacions d'En Cambó i les combat amb arguments decisius.

Diu que ja ha passat l'hora dels discursos i que ja és hora d'actuar. La "Unió Catalanista" mira el perill amb molt d'entusiasme. El poble català, quan el fruit sigui madur, serà l'autor de la pròpia independència però, abans, caldrà rompre tots els ponts sobre l'Ebre. (Grans aplaudiments.)

En alçar-se a parlar

EN ROVIRA I VIRGILI

fou acollit amb una gran ovació i li visques a Catalunya.

Catalans del Penedès — camença dient — saluda la vostra terra verdorosa i frondosa que no és ni pla ni muntanya. Aquesta terra que unia en temps de la reconquesta la Catalunya vella i la nova; l'el funeral de Pere el Gran, bregol d'En Milla i d'En Llorc. Salut al Penedès i llibertat a la terra catalana!

Avui vull recollir i castrar aquella part del discurs d'En Cambó que contradiu l'ideal d'Acció Catalana. Jo no negaré tot sentiment català en el líder del regionalisme. Pot venir el dia del sacrifici heroic i els avui evolutius, si es senten catalans, seran arrossegats a la lluita. Que els futurs peder d'haver-se insultat abans Però abans de respondre el discurs d'En Cambó a la nova espasa espiritual salutant-lo.

EL TOT O RES

La Lliga nasqué d'una escissió; era la solució oportunista que es situava contra "el tot o res". Cal advertir que aquesta frase no tenia aleshores la mateixa significació que ara. L'any 1892, al nàixer la "Unió Catalanista" no era maximalista com som ara nosaltres.

tros, no era ni tan sols plenament nacionalista. El tot "del tot o res" volia dir no la independència, sinó les "Bases de Manresa" que avui guarden en pany i clau.

TRES CITES HISTORIQUES

En Cambó va donar contra la nostra tesi raons històriques, geogràfiques i econòmiques. No és que jo vulgui fer de mestre pedant, però he de dir que les tres cites històriques que feia En Cambó en el seu discurs són totes tres equivocades.

La dissort del Comte d'Urgell fou una dissort per Catalunya —diu—. Es coneguda la frase o "Rei o res" que la llegenda posa en boca de la seva mare la italiana Marguerida de Monferrato. Però és que hi havia transacció possible? Es que Jaume d'Urgell podia acceptar en lloc de la corona reial una cartera de ministre de mans de Ferran d'Antequera?

Cita també la guerra dels Segadors. Aleshores, en 1640, el Govern de Madrid volia destruir les llibertats de Catalunya, que no eren pas "el tot", sinó una engruna petita. Per aquesta engruna varen donar els catalans la sang i la vida. Qui pot censurar-los? Per un Pau Claris jo donaria avui tots els ex-ministres de la Corona d'Espanya. (Aplaudiments.)

Es refereix també a la Guerra de Successió. Els catalans en aquell moment van triar entre Felip i Carles. Jo he tret durant molt de temps que els catalans van fer mal fet d'intervenir en la lluita, però cal recordar que Felip V s'havia negat sempre a pactar a base de les llibertats de Catalunya; la darrera esperança era Crles. Però els catalans es varen posar al seu costat. L'onze de setembre és una data gloriosa. No hem d'acallar tan sols els vencedors, sinó també als que oaven per la Pàtria. (Molt bé.)

QUI HA DUT LA DECADENCIA?

Es fals i és injust dir que els extremistes han dut Catalunya a la decadència. Fins ara, fins a Prat de la Ribera, havíem cregut precisament que la causa de la nostra decadència nacional era tot el contrari: No l'extremisme dels patriotes catalans, sinó el poder de la realista atreient als nostres nobles. El poder de la Monarquia ha aixecat Catalunya. Els homes que s'han deixat emmalenir per la Monarquia dels últims no es poden pas dir nacionalistes. (Aplaudiments.)

SOM REPUBLICANS

Però els d'Acció Catalana, ho vull dir molt clar, tots som republicans, tots volem la República Catalana. (Ovació.)

Hi ha dues opinions entre nosaltres: Els uns foren monàrques i hi haguessin una dinastia catalana. Els altres, jo mateix n'hi comento. Som republicans sense condicions. Jo fóra republicà encara que tinguéssim deu dinasties. (Aplaudiments.)

ELS "ARGUMENTS" ECONÒMICS

A més a més de les raons històriques, En Cambó exposava en el seu discurs, uns quants arguments econòmics. Enen per combatre els caps calents. Caldrà, però, tenir compte amb els cors freds que són els més perillosos. (Molt bé.)

No és hora avui de parlar dels fets econòmics. A Reus vaig dir coses que han quedat en pen després del discurs d'En Cambó.

ELS VÍCIIS FRACASATS

Hi havia a Europa economistes tan economistes abans que En Cambó, que demostraven com dos i dos fan quatre que la unitat d'Àustria-Hongria era indestructible. I ja ho veiem, no en quedem ni les qües. (Aplaudiments.)

Altres economistes demostraven que els pobles Bàltics no podien viure independents. I Lituània, Polònia, Estònia i Finlàndia són avui independents. La llibertat diu que els hi prova. (Aplaudiments.)

Sosté En Cambó que l'endemà de la nostra independència hauríem d'unir-nos a Espanya novament. Caldrà fer la prova. Jo només retrauré el cas d'un amic meu que s'hi sent d'unes teories va deixar anar un ocell de la gàbia convençut que hi tornaria tot seguit. I l'ocell encara vola pel cel de la llibertat. (Aplaudiments.)

Independència no vol pas dir isolament. L'home lliure no ha de viure tot feréstec en mig d'un bosc. Els pobles tampoc. Es cert que hi ha a la Península uns interessos comuns. No els neguem, però ningú no pot exigir-nos en nom d'aquests interessos el sacrifici de la nostra llibertat. Allò que no siguin hagsos sinó cordes i cadenes no ho acceptem.

CONTRA LA FEDERACIÓ

Un altre error és creure que els pobles han de federar-se. Jo

he estat federal fins ara fa cinc anys. Els fets, però, no passen endebades. Jo he vist el fracàs de les nostres aspiracions autonòmiques. Jo he vist també que els pobles lliures de la post-guerra no s'han federat pas; la federació serveix per les regions d'una mateixa nacionalitat, però no per lligar nacions entre elles.

A més a més, amb qui ens hem de federar? Volem que Catalunya es casi. Amb qui? Amb una ombra que es dreça en mig de les ruïnes. On són les regions espanyoles que no les veiem? On són les catorze estrelles de la bandera federal. Avui, els catalans amb una estrella en tenim prou. (Aplaudiments.)

LES TRES ESTRELLES

Permeteu-me, amics, que jo mateix em rectifiqui. Penseu que tota sola potser s'enyoraria l'estrella en el drap barrat. Enyoraria la dolça València, la Mallorca daurada. Poseu-la amb un costat, que deixi lloc a l'estrella de València i a l'estrella de Mallorca que totes tres són les de la nostra raça, les de la nostra història, les de la nostra nació, i les de la nostra llengua immortal. (Gran ovació que dura llarga estona.)

Finalment va alçar-se a parlar

EN FRANCESCO MACIÀ

que fou acollit amb grans aplaudiments i aclamacions.

Diu que havent estat indisposat uns dies, en lloc de pronunciar un discurs llegirà unes quarelles que contenen el seu pensament.

El treball d'En Macià comença dient que ens trobem abocats a un moment transcendental per la política de Catalunya. Els fets es ven desencadenant amb tal rapidesa que cal viure amb tota la tensió els esdeveniments que es desenrotllen per donar-se compte del que succeeix.

Nosaltres, catalans, tenim com objecte d'estudi i exemple els fets que s'han desenrotllat en altres nacionalitats. L'exemple d'Irlanda servirà per a al·lisonar-nos.

En Macià exposa amb brillants paràgrafs la història dels darrers esdeveniments irlandesos i es posa al costat dels idealistes, dels homes de sentiments bànegs que situen els valors morals, potents i invencibles per damunt de totes les convencions materials.

Tot seguit comenta les més interessants afirmacions del discurs d'En Cambó, l'home més materialitzat d'aquesta terra —diu—. Censura durament la posició política del líder de la Lliga. Les paraules en boca d'aquest home funest per Catalunya —diu En Macià— s'han de constatar sempre amb altres d'un sentit conseqüent per interpretar la justa significació. Retorn l'enyament de què foren objecte molts catalanistes amb motiu d'una visita real a Barcelona essent invitats creient for un acte de rebeldia a posar la bandera catalana als balcons. Aquests homes restaren desil·lusionats al saber per boca d'un dels capítols de la Lliga que aquelles ensenyes onejaven com acatament a la realista que passava.

A pesar del que digui En Cambó, l'Estat espanyol no es desprendre mai de bon grat de cap font d'ingrés de les que té a Catalunya. El senyor Cambó que ho sap prou ho demana a l'Estat espanyol una alimonia que és una traïció als sentiments nacionalistes i republicans dels idealistes de Catalunya.

El parlar de la llibertat de Catalunya se'ns fa sovint retret de l'isolament en què vivíem essent lliures, sense pensar que l'hora actual no és la federativa. Es ridícul parlar de federació entre l'amo i l'esclau.

Se'ns diu també que la nostra Pàtria no podrà viure materialment una llibertat absoluta, però cal comptar amb el treball dels nostres braços i de la nostra intel·ligència. Podríem esguardar les Repúbliques llatines d'Amèrica que ens brinden els seus productes a canvi dels nostres. Fixem-nos també amb l'Orient d'Europa que és un mercat possible. Mar i terra ens brinden riquesa i abundància. A nostra dignitat exigeix una llibertat il·limitada. No sentim odi per ningú sinó amor per la nostra independència.

Acabo, amics meus, dient-vos, jo he treballat i treballaré sempre per Catalunya amb tot desinterès.

La nostra causa necessita l'esforç de tots. Es per això que proposo un front únic, un lligam amorós que coordini les accions i les energies de tots els nacionalistes. Espero que aquest front únic serà aviat un fet pel bé de la Pàtria i de la seva llibertat. (Gran ovació.)

El discurs d'En Macià, que ha estat interromput diverses vegades, amb els aplaudiments del públic, és acollit al final amb grans aclamacions a la llibertat de Catalunya.

El senyor Sans i Rosell dóna per acabat l'acte.

LA POLITICA

"LA CONTESTA DE CATALUNYA"

La revista quinzenal Marina, de Sant Genís de Vilassar, contesta amb els següents termes:

"Al dilema que de hermanas o extranjeritas planteja l'"A B C", la contesta ens puja pura de l'ànima a flor de llavi. I per si no volen comprendre tot l'abast de la nostra solució, només els direm a aquests ridículs representants d'un imperialisme decadent, que es fixin bé en l'actual estat de Catalunya; que escoltin els batecs del seu pit, i a l'enseny que constataran que Catalunya no és un poble bilingüe, es donaran pressa a espèlir aquelles cèl·lules duanes amb què suava volien capturar-nos i estemordir-nos.

La nostra contesta és clara, ben clara: Catalans, catalans, res més que catalans!"

L'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana a París

París, 15. — L'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana celebrà la nit del dissabte una festa, a la que concorregueren nombrosos catalans de París.

El president senyor Pérez-Jorda, exposà l'objectiu de l'Associació, que és la difusió de l'ensenyança en llengua catalana. Després es llegiren poesies i foren executades diverses peces de concert. —Havass.

París, 15. — La reunió de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana s'ha celebrat a la sala Denanc. Assistí nombrosos públics. Dos actrius franceses llegiren poesies catalanes traduïdes al francès i el tenor Sarko cantà cançons populars de Catalunya. Durant la festa regnà gran entusiasme. —Radio.

Berlín, 15. — Comuniqueu de Menel a l'Agència Wolff que a dos quarts de una d'avui, una trentena de franc-tiradors lituans armats de fusells i ametralladores han penetrat fins al centre de la ciutat.

La residència de l'AM Comissari francès ha estat ocupada, bressant-se una bandera blanca a l'edifici.

Els franc-tiradors continuen avançant. —Havass.

Recepció de Victor Català a l'Acadèmia de Bones Lletres

Diumenge, a les onze del matí, va tenir lloc, a la Universitat, l'acte oficial de recepció de la il·lustre literatura, coneguda en les lletres amb el nom de "Victor Català", com a membre numerari de l'Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona.

Presidí el senyor Carreras Landi, acompanyat dels acadèmics i els representants de les Corporacions i entitats culturals de Barcelona.

Na Caterina Albert, acompanyada dels acadèmics senyors Apelles Mestres i Pin i Soler, passà a ocupar el seu seti d'honor, en mig de grans aplaudiments.

El discurs fou un treball acabadíssim, consistent en una biografia d'En Frederic Rahola, el lloc del qual substitueix dins l'Acadèmia. Aprofitant l'avançada de la filiació empordanesa d'amidós, feu un fervorós elogi d'aquella terra.

La cosa més notable del discurs de Victor Català és la part referent a Empúries, les glòries de la qual diu que no han trobat encara l'encarnació d'un poema que la faci immortal.

Sobre el tema d'Empúries llegí, per acabar, uns quadrets evocadors del passat llegendari de la ciutat dels grecs, que són una bella aportació a la prosa nostrada.

En tant que el president col·locava al nou acadèmic la insígnia de la Corporació, el públic, a peu dret, tributà una entusiasta ovació a l'escriptoria honoratjada.

Per indisposició de N'Ernest Moliné i Brases, llegí la contestació que a ell estava encarregada. En Josep M. Roca. El treball del senyor Moliné, consistent en una crítica de Victor Català, fou també aplaudit.

El lector diu...

Fa vint mesos que tinc demanat al Cuerpo de Telégrafos que m'instal·li el telèfon a casa: com en perjudica no tenir-lo he fet recomanar la instal·lació diverses vegades; tot ha estat inútil; el telèfon no ve, i tal com es presenten les coses, Déu ajut quan vindrà.

En apoderar-se'n l'Estat o Cuerpo de l'Estat, ja vaig donar per descomptat que el servei seria de primer ordre; però el que succeïx passa un bon xic de la ratlla; sé que no sóc pas jo sol que estic en aquesta situació, sinó bastants altres sol·licitants; i amb l'experiència del que he treballat per aconseguir el telèfon, ni m'atreveixo a signar la queixa amb el meu nom, perquè potser els vint mesos es convertirien en setze.

Es que ja no s'ha d'insistir en que passi a mans catalanes? Es que es pot donar per bona l'organització actual només perquè s'ha minvat aparentment el desgavell inaudit de mesos enrere?

UN SUBSCRIPTOR

Sr. Director: Un bon tema d'informació per a la Premsa: Esbrinar per quins set sous, ja des de la primera infància, es dona l'ensenyament en castellà de les escoles de la Casa Provincial de Caritat de la molt noble ciutat de Barcelona.

A. S.

Associació d'Estudiants d'Esqueira Catalana

Avui, dia 16, a les set de la tarda, fent-se En Joan Ruyssol donarà una conferència a l'Ateneu Barcelonès sobre l'ensenyament de la llengua catalana.

En Pere Seebold i Zarauz

ENGINEYER INDUSTRIAL

mori el 5 del corrent, als 32 anys d'edat havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus desconsolats; mare donya Roser Zarauz, vídua de Seebold, germans Teodor, Diputat a Corts, Rita i Elissa, germans polítics Mercè Galíndez i Juli Alonso, nebots i família tota preguen als seus amics i coneguts que el tinguin present en llurs oracions i els conviden als funerals que, per l'etern descans de la seva ànima, se celebraran demà, dimecres, a dos quarts d'once del matí, a l'església de Nostra Senyora de Pompeia (Diagonal).

No es convida particularment.

AGENCIA HAVAS AGENCIA RADIO

Homes de França

Mort de l'ex-President del Consell Alexandre Ribot

París, 15.—Ha mort M. Alexandre Ribot, ex-president del Consell de ministres i actual senador pel Pas de Calais.

El president de la República ha tramès un ajudant a donar el pesam a la família i ho també ho ha fet el president del Consell. M. Ribot serà enterrat a Saint Omer.—Radio.

París, 15.—Pertanyia M. Ribot al partit republicà moderat i era un formidable orador, que malgrat de la seva avançada edat es feia escoltar amb interès a la tribuna durant hores sobre els temes més importants. Fou ministre per primera vegada el 1875, en el departament de Justícia i successivament després carteres en els gabinets Freycinet i Loubet. El 1892 fou President del Consell i ho fou cinc vegades més, després, a l'ensenyament, diverses carteres. La darrera vegada fou el 1917, en succeir el Cabinet Briand.

Des de 1878, amb un lleuger parèntesi, s'havia aconseguit continuament en els escons de la Cambra, fins que en 1909 fou nomenat senador.

M. Ribot era membre de l'Acadèmia francesa i de l'Acadèmia de Ciències morals i polítiques, a l'ensenyament de la Legislació comparada.

La darrera setmana va estar encara a Arràs, per a treballar l'elecció de senador.

Es autor de diverses obres de repulació i d'un llibre en el qual havia aplegat els seus principals discursos, amb el títol de "Quatre anys d'oposició". Com a ponent o com a ministre, tant en problemes exteriors com financers i socials, va estar sempre a l'altura de la seva tasca en els diversos llocs que ocupà i en les lleis que va fer votar, una de les quals, sobre les cotes burocràtiques, porta el seu nom.—Radio.

Alexandre F. Ribot nasqué a Saint Omer, el 7 de febrer de 1842; es casà el 1877 amb Minnie Burch, de Chicago, amb la qual va tenir un fill. Estudià al Liceu de Saint Omer. Fou admès al forat any 1864; nomenat substitut del Tribunal del Sena, el 1870; nomenat secretari general del ministeri de Justícia, per M. Dufaure, el 1878; elegit membre de la Cambra de diputats, el mateix any; ministre d'Instrucció pública, el 1881; ministre d'Instrucció pública, el 1883; durant aquest període, fou una figura francesa. President del Consell durant el període de la República, el 1892; nomenat després de la dimitissió de M. Combes, fins 1914. Ministre de Finances de 1914 a 1917, durant els darrers anys fou fortament oposat a la política de repulsió envers les ordres religioses. Els seus més importants discursos foren pronunciats sobre finances, afers estrangers i la qüestió de la llibertat de consciència. Fou president de la Comissió nomenada per fer una enquesta sobre l'estat de la segona emigració i promulgà importants reformes. Membre de l'Acadèmia francesa i de la de Ciències morals i polítiques; membre corresponent de l'Acadèmia anglesa.

Entre les seves obres es troben la "Vida de Louis Braille", discurs llegit abans de la Conferència dels discapacitats el 1886; "Reforma de l'Ensenyament Secundari", editada el 1909; "Discursos polítics" (1905).—(N. de la R.)

VAIXELLS FRANCESOS A MEMEL

París, 15.—Avui sortiran des torpeders francesos amb marxa a Memel, on posteriorment s'hi uniran altres unitats de la Marina francesa.—Havas.

TELEGRAMS

LA PAU TRENCADA

El Govern alemany prohibeix als industrials que lliurin carbó als aliats

Les tropes franceses reprenen l'avenç i ocupen Bochum

Anglaterra se'n renta les mans :: França està disposada a anar a l'incautació de les mines :: Se suspèn els lliuraments en diner i en espècie

Els sindicats obrers del Ruhr estan disposats a continuar treballant

París, 15.—Aquest matí s'ha rebut una notícia de gravetat. Els industrials alemanys del Ruhr que abir s'havien entrevistat amb el cap de la missió francesa i acordat continuar proporcionant els lliuraments de carbó a compte de les reparacions, han manifestat avui que per ordre del govern de l'Imperi havien acordat negar-se a realitzar els susdits lliuraments.

Aquesta tarda els esmentats industrials alemanys havien d'entrevistar-se amb la comissió francesa, però no han comparegut, limitant-se a comunicar que el govern del Reich els ha prohibit realitzar lliuraments de carbó a qualsevol acord.—Radio.

Düsseldorf, 15.—A la reunió de la Comissió interaliada d'enginyers amb els propietaris de les mines, aquests, en vista que el Govern ha negat a pagar els lliuraments de carbó fets a França, presentaren una proposició dient que estan disposats a lliurar combustible sempre que els lliuraments siguin pagats en diner en un vuitant per cent de lliur valor al comptat i la resta al cap de tres dies. Les negociacions continuen avui.—Radio.

Berlin, 15.—La Comissió especial del Reich dels carbons, dirigit aquest matí als propietaris de mines del Ruhr, un telegrama en el qual, en nom del Govern, prohibeix tot lliurament de carbó a França i Bèlgica, fins i tot en el cas que el pagament fos a compte.—Havas.

Düsseldorf, 15.—La negativa dels industrials alemanys a continuar les negociacions amb els aliats a conseqüència de la prohibició del Govern alemany que nega els lliuraments per la manca de carbó, ha provocat l'extensió de l'ocupació en direcció a Dortmund.—Havas.

París, 15.—S'assegura que les tropes franceses ocuparan avui la població de Bochum.—Havas.

EL GOVERN ALEMANY SOSPENDELS LLIURAMENTS EN METALLIC I EN ESPÈCIE

París, 15.—La Comissió de reparacions ha rebut una nota del Govern alemany anunciant la seva intenció de suspendre els lliuraments en metalle i espècie.—Havas.

LA C. DE REPARACIONS

París, 15.—Contra el que s'esperava, la Comissió de Reparacions no s'ha reunit avui.

Signora encara que ha d'examinar aquesta Comissió la lletra del Govern alemany declarant que deixa de fer els pagaments en diner i en mercaderia.—Havas.

EL GOVERN FRANCÉS ESTADISPOSAT A ANAR A LA INCAUTACIÓ

París, 15.—En el Quai d'Orsay s'ha celebrat una entrevista entre Poincaré,

el ministre de Finances i el ministre del Treball, per tal de tractar de la situació creada per l'actitud dels industrials alemanys negant-se a realitzar els lliuraments de carbó.

El president del Consell i els ministres estudiaren les mesures a prendre en el cas que els industrials persisteixin en l'actitud. En aquest cas, s'aniria a la incautació per assegurar els lliuraments, havent d'intervenir el general Daguette.

La Comissió de reparacions es reunirà demà, per tal de tractar d'aquesta qüestió.—Radio.

FRANÇA ESPERARÀ EN EL RUHR

París, 15.—Segons l'"Echo de Paris", el president del Consell de ministres, senyor Poincaré, ha informat al Govern britànic que França es proposa permaner en el Ruhr fins que Alemanya pagui.—Havas.

ANGLATERRA S'EN RENTA LES MANS

Londres, 15.—Aquesta tarda s'ha reunit el Consell de ministres, ocupant-se de la consolidació del deute anglès a Nord-amèrica, i de la situació creada al Ruhr.

Sembla que entre els ministres ha causat disgust l'actitud adoptada avui per Alemanya i que davant d'aquesta obstinació Anglaterra no podrà presentar cap objecció a un nou avenç en el Ruhr.—Havas.

ELS SINDICATS OBRERS VOLEN TREBALLAR

Essen, 15.—Els representants dels Sindicats obrers han nomenat als delegats a tots que estan disposats a continuar treballant dintre de l'Imperi.—Radio.

NO HI HA PAGAMENT DEL CARBO EN OR

Essen, 15.—Ha estat categoricament desmentida la notícia relativa a un suposat acord dels directores de les mines del Ruhr amb la missió de control sobre el pagament en or dels carbons.

A la reunió celebrada a Essen no s'ha tractat per res del pagament en or, formulant expressament reserves sobre la forma en la qual s'establirà l'avenç sobre el carbó i les mesures que s'adoptin per la producció d'aquest carbó no resoldre la disminució.—Havas.

S'EXTEN L'OCCUPACIÓ FRANCESA A BOCHUM I CONTINUEN AVENÇANT

Düsseldorf, 15.—Les tropes franceses han entrat a Bochum al matí, sense incidències, ocupant els llocs estratègics de la ciutat.

El general Daguette ha dirigit personalment l'operació.

París, 15.—Comuniquen de Bochum que les tropes franceses han ocupat l'Ajuntament i la Casa de Carreus i Telègrafs d'aquesta població.

També han ocupat les poblacions de Malling, Blankenstein, Mettmann i Velbert.

Continua l'avenç de les tropes d'ocupació.—Havas.

LA SITUACIÓ DE LES TROPE

París, 15.—Al ministeri de la Guerra han facilitat els següents informes sobre la situació de les tropes en el Ruhr.

Les tropes franceses de la regió del Ruhr i Düsseldorf continuen executant el pla preconcebut i progressaven aquest matí en direcció a Bochum.

Aquesta tarda quedaran establertes les tropes franceses a la línia general Werden-Hattingen-Wermes - Meinerichengurg - Bortrop, unint-se a l'esquerra amb el destacament belga.

El comandament està assegurat al Sud pel general Henry i al Nord pel general Carou.—Havas.

EL CARBO ANGES PUJARA

Londres, 15.—La perspectiva d'una possible interrupció del treball a les mines del Ruhr ha portat com a conseqüència nombrosos ordres de compra de carbó anglès. Aquesta aflluència de demandes provocarà lògicament una alça en els preus del carbó anglès.—Havas.

NO HI HA DIA DE DOL AL RUHR

París, 15.—Telegrafia d'Essen a "La Liberté" donant compte que el general Daguette ha notificat a les autoritats alemanyes de tots els territoris ocupats la prohibició de celebrar la manifestació organitzada pel Reich amb el nom de "dia de dol".—Havas.

PEDRER CONTRA ELS SOLDATS FRANCESOS

Essen, 15.—De procedència britànica comuniquen que a l'entrada dels soldats francesos a Essen, prop de Düsseldorf, foren llançades contra ells algunes pedres, cosa que obligà al general francès a anunciar que prendria serioses mesures contra el cap de la població.—Havas.

EL DIUMENGE A BERLIN LA MANIFESTACIÓ DELS PARTITS BURGUESOS

Berlin, 15.—Així s'efectuà davant el Palau del Reichstag la manifestació dels partits burgesos contra l'ocupació del Ruhr.

El nombre de manifestants fou bastant creixent, malgrat d'haver-se prohibit que les entitats acadèmiques participessin.

Pronunciaren aplaudits discursos als caps de tots els partits burgesos.

La multitud cantà l'himne nacional i altres cançons patriòtiques. El baró de Lersner llegí aleshores als oradors a anar al domicili del canceller per a lliurar-li les conclusions adoptades i manifestar-li que tot el poble alemany està darrera d'ell si es manté ferm.

lès, però aquest refusà la invitació.

S'havien pres severes mesures de policia per a impedir que els manifestants anessin a l'Ambaixada de França.

Es varen fer diversos crits hostils a França i els estrangers.—Radio.

EL QUE DIU EL CANCELLER CUNO

Berlin, 15.—Després d'haver llegit la resolució adoptada a la manifestació dels partits burgesos, el Cancellier Cuno declarà que el Reich continuarà practicant una política clara i zencilla.

Tots, afegí, hem de donar-nos la mà per a constituir una veritable comunitat en que es fongui tot el poble amb resolució per seguir el camí que assegura l'honor i la dignitat nacional envers la desitjada llibertat.—Havas.

LA XENOFOBIA A ALEMANYA CONTRA ELS FRANCESOS, ANGLESES, AMERICANS I FINES ELS ESPANYOLS

Munich, 15.—A quasi totes les poblacions alemanyes es registren aquests dies nombrosos casos de recrudiment xenofob. No solament els francesos, sinó també els anglesos, americans i espanyols són objecte de repetides mostres d'hostilitat per part dels habitants de les poblacions d'Alemanya.—Havas.

LA MANIFESTACIÓ DELS SOCIALISTES I COMUNISTES

Berlin, 15.—Així es formà una manifestació a la sortida de la sessió del Reichstag, constituint principalment per elements comunistes.

Un grup de manifestants anà davant de l'Ambaixada de França. També es dirigiren nombrosos grups a la residència de la Comissió interaliada.

La policia intervingué, obligant als manifestants a circular. No es registrà cap incident.

A la nit se celebrà una important reunió d'elements comunistes.

Pronunciaren discursos alguns oradors, preocupant-se de la llibertat de França i contra els capitalistes alemanys.

També es ventilaren algunes manifestacions contra l'ocupació del Ruhr a distintes poblacions alemanyes, especialment a Borslun, Dautzig, Frankfurt i Carlsruhe.—Havas.

L'EVACUACIÓ DE RHENANIA PELS AMERICANS I SOLDATS CASATS AM ALEMANYES

Coblença, 15.—Les forces americanes estan acabant els preparatius per a lliurar repatriació. Durant l'estada a Rhénania, les cases dels soldats americans han estat mudades amb moltes alemanyes. El lloc dels soldats és aleshores a Coblença i a Borslun.

El lloc dels soldats és aleshores a Coblença i a Borslun. Els soldats americans estan mudats amb moltes alemanyes. El lloc dels soldats és aleshores a Coblença i a Borslun.

A la Prussia Oriental

Els franc-tiradors lituans s'han apoderat de Memel

Memel, 15.—(D'origen polonès). Aquesta matinalada començà l'atac general dels francs tiradors lituans contra aquesta població.

Els lituans ocuparen aquest matí Althof i la part sud de Memel, havent-hi morts i ferits per ambdues parts.—Havas.

Memel, 15.—(D'origen alemany). Els lituans han ocupat tota la ribera del riu Dange.

Totes les fàbriques estan tancades.—Havas.

Berlin, 15.—Comuniquen de Memel a l'Agència Wolff que a dos quarts de una d'avui, una trentena de franc-tiradors lituans, armats de fusells i ametralladores han penetrat fins al centre de la ciutat.

La residència de l'Alt Comissari francès ha estat ocupada, hissant-se una bandera blanca a l'edifici.

Els francs-tiradors continuen avançant.—Havas.

París, 15.—En el ministeri d'Afers Estrangers ens comuniquen ésser certa la notícia de l'ocupació de Memel pels insurrectes lituans. No es tenen notícies de la sort de les tropes franceses, puix no se'n ha rebut cap de l'Alt Comissari aliat a Memel, M. Palsino. Signora si hi ha hagut algun combat.

Notícies rebudes de Memel diuen que els lituans s'han apoderat del centre de la població. Les tropes franceses romanen a el barri de llurs quarters. El cap dels insurrectes ha manifestat als francesos que s'abstinguin de tota acció defensiva, puix respectaran les vides dels habitants de la ciutat. Se sap que el creuer francès "Voltaire" ha salpat per Memel i que acaba d'arribar a navili de guerra anglès.—Radio.

ELS TUMULTES DE MOSSOL DOMARDEIGS AERIS I PERDUA D'AVIONS BRITANICS

Londres, 15.—Comuniquen de Constantinoble als diaris d'aquesta capital que es confirmen els tumults ocasionats pels rebels a la regió de Mossol on els aviadors britànics bombardegen alguns districtes. Els avions britànics s'ajuden a atacar.

Preguntat el Foreign Office sobre la veritat de la notícia, s'abstingué de donar-hi cap resposta.—Havas.

TOT VA CONTRA ALEMANYA

Memel, 15.—El comandant dels francs tiradors, ha trasllat una carta als Alts Comissaris aliats, assegurant-los-hi que el moviment va dirigit especialment contra la intolerable direcció alemanya.

Hi ha a les tropes franceses a què es refereix i s'abstingué de tota acció guerrera, garantint la completa separació dels habitants i hostilitats d'aquella territori.—Havas.

UNA GESTIÓ PROP DEL GOVERN DE MOSSOL

Kosmo, 14.—Els representants dels països aliats han realitzat una nova gestió prop del Govern de Lituània, respectant que adopti resolucions respecte dels insurgents que apressen davant de Memel.

El Govern lituà, accedint a la sol·licitud dels representants aliats, ha decidit enviar un regiment a la frontera per tal de reforçar la vigilància.—Havas.

ESPORTS

FUTBOL

El Campionat de Catalunya

El resultat d'avui no altera el nostre criteri la situació del campionat del grup B.

Seguint la seva marxa ascendent, el Terrassa guanyà el últim del Hibernia un resultat tan clar, que sense cap mena de dubte l'hi haurà nomenat primer; no suposarem, no obstant, i en dir de confusió que l'actitud de l'equip agermanat al present campionat ens ha sorprès; no suposarem, no obstant, i en dir anàlisis possem comptar-hi també tota l'ajuda de l'equip, que un conjunt d'elements, gran part dels desconeguts, com a primers figures, portant-hi el gran avantatge d'aparèixer tots de casa, jugant a guanyar la divisió al fort com el Martorell.

El resultat de la partida, que ha de decidir la sort del Terrassa, i aquest és el que ha de decidir amb el Júpiter al seu camp.

De sortir-ne guanyador, com ens dicem a esperar, donarà la llista guanyadora, ho i conseqüent amb l'últim del campionat del seu més proper rival.

Altres resultats ja ens de-preveure; una victòria del Martorell davant de l'Espanya, que li permet seguir a l'expectativa la marxa del primer classificat.

Al grup A no es celebrà el partit Espanyol-Barça, com anuncià tota la Premsa local. La causa ha de què l'ordre de suspensió fou donada a viva força al matí del mateix diumenge pel president del Comitè Provincial de la F. C. E.

Arribat aquest dia i essent les quatre de vesprada, els jugadors de l'Espanyol-Europa, que havien de jugar a la casa de la F. C. E., no es presentaren al camp de joc.

El resultat de la partida fou donat per la Federació Nacional a conseqüència de la manca de presència dels jugadors de l'Espanyol-Europa, que havien de jugar a la casa de la F. C. E.

El resultat de la partida fou donat per la Federació Nacional a conseqüència de la manca de presència dels jugadors de l'Espanyol-Europa, que havien de jugar a la casa de la F. C. E.

que convocaria sessió extraordinària per al dijous.

Arribat aquest dia i essent les quatre de vesprada, els jugadors de l'Espanyol-Europa, que havien de jugar a la casa de la F. C. E., no es presentaren al camp de joc.

El resultat de la partida fou donat per la Federació Nacional a conseqüència de la manca de presència dels jugadors de l'Espanyol-Europa, que havien de jugar a la casa de la F. C. E.

El resultat de la partida fou donat per la Federació Nacional a conseqüència de la manca de presència dels jugadors de l'Espanyol-Europa, que havien de jugar a la casa de la F. C. E.

El resultat de la partida fou donat per la Federació Nacional a conseqüència de la manca de presència dels jugadors de l'Espanyol-Europa, que havien de jugar a la casa de la F. C. E.

El resultat de la partida fou donat per la Federació Nacional a conseqüència de la manca de presència dels jugadors de l'Espanyol-Europa, que havien de jugar a la casa de la F. C. E.

El resultat de la partida fou donat per la Federació Nacional a conseqüència de la manca de presència dels jugadors de l'Espanyol-Europa, que havien de jugar a la casa de la F. C. E.

El resultat de la partida fou donat per la Federació Nacional a conseqüència de la manca de presència dels jugadors de l'Espanyol-Europa, que havien de jugar a la casa de la F. C. E.

El resultat de la partida fou donat per la Federació Nacional a conseqüència de la manca de presència dels jugadors de l'Espanyol-Europa, que havien de jugar a la casa de la F. C. E.

El resultat de la partida fou donat per la Federació Nacional a conseqüència de la manca de presència dels jugadors de l'Espanyol-Europa, que havien de jugar a la casa de la F. C. E.

El resultat de la partida fou donat per la Federació Nacional a conseqüència de la manca de presència dels jugadors de l'Espanyol-Europa, que havien de jugar a la casa de la F. C. E.

peró el president, al matí del diumenge, acudí a les oficines federatives i multiplicà les protestes dels empleats, amb altres vegades, la suspensió del partit.

Terrassa, 6; Badalona, 1

La importància d'aquest partit quedà ben patetitzada amb la gran gentada que acudí al camp del Terrassa, no obstant i no convidar-hi gaire la temperatura.

Es celebrà en l'espai de l'arbitratge, atenciosos els equips d'aquesta tarda: Terrassa: Murill, Massagué, Tarrés, Segura, Papell, Fumagalli, Roig, Redó, Canals, Broto i Santolúria. Badalona: Bau, Rodrigo, Maurici, Gamis, Riera, Rodrigo (V. Canals), Lluís i Benages.

El joc donà començ amb un fort atac badaloní, que acabà amb error, però sense conseqüències. Santolúria, per donar lloc a una sèrie d'atacs a tots dos costats, que el públic veia, el partit acabà per moments en expectació, dures nos i altres jugadors de l'alt grau de tensió.

El primer punt correspongué al Badalona, essent el seu autor Canals, amb un xut magnífic que fou salvat pel porter d'alt del mar.

No desistí per això l'anim dels terrassencs, ans el contrari, començaren a jugar amb una energia tal, que haurien estat en el joc en qualsevol moment.

Minutament, després d'un sens fi d'intentons, Canals llegí l'empat remuntant al corner.

A partir d'aquest instant el domini del Terrassa s'acabava, i tot seguit es marcà el segon punt pel mateix Canals, i als pocs minuts aconseguí el

tercer, en mig d'una formidable ovació que li rebé el públic.

Abans d'arribar al desena Redó marcà el quart.

El segon temps fou a la inversa del primer. El joc perdé tot interès davant del constant domini terrassenc, que aconseguí dos tants més, obra de Canals i Roig, el primer de fàcil esplendidesa.

Del Terrassa, qui conjunt amb els dos esplendidesos, s'hi en feren una distinció, i aquesta és a favor d'En Canals, que en aquest partit s'hi acredità com a element de molt estudi.

El Badalona, posant els primers moments, es desorientà per complet.

Se salvaren finalment de la desfeita Murill, Canals i Bau, no obstant i el nombre de tants marcats.

Martorell, 7; Espanya, 2

Molt relativ fou l'interès d'aquest partit, i per cert que no se l'atengué el públic. Transcorregué dies un subseqüent general degut a la manca de bones jugades, a causa del constant domini del Martorell, que s'hi a Noguera, Tarrés, Maurici, Gamis, Riera, Rodrigo (V. Canals), Lluís i Benages.

El joc donà començ amb un fort atac badaloní, que acabà amb error, però sense conseqüències. Santolúria, per donar lloc a una sèrie d'atacs a tots dos costats, que el públic veia, el partit acabà per moments en expectació, dures nos i altres jugadors de l'alt grau de tensió.

El primer punt correspongué al Badalona, essent el seu autor Canals, amb un xut magnífic que fou salvat pel porter d'alt del mar.

No desistí per això l'anim dels terrassencs, ans el contrari, començaren a jugar amb una energia tal, que haurien estat en el joc en qualsevol moment.

El partit Astúries-Catalunya

L'equip català perdé per 1 a 0

Després dels magnífics resultats obtinguts per la selecció d'Astúries davant la de l'Espanya, el partit contra Catalunya havia despertat un interès general formidable. El camp del Molin, que era el lloc on debia jugar el partit, s'emplena del tot. L'equip general es mostrava favorable als catalans. L'absència de l'Astúries d'En Pons i d'En Figs era un motiu més que els indue a creure en el triomf catal

CONFERENCIES

PREMSA ASSOCIADA : CORRESPONSALS :

D'ESPANYA

Una R. O. d'Instrucció

El Patronat Escolar de Barcelona

La "Gaceta" publica una Real ordre nomenant vocals del Patronat Escolar de Barcelona els regidors don Felix Roure, don Marçal Esteve, don Estanislau Duran i Remals, don Joaquim Maria de Nadal i don Marian Bortas.

El Consell de Ministres

S'han despatxat diversos expedients

Prop de les sis de la tarda han quedat reunits els ministres a la Presidència per celebrar Consell. En arribar, el primer, el de Marina, un periodista li ha dit intencionadament:

—Que sigui enhorabona!
—Per què?
—Perquè, no és vostè el nou Alt Comissari?
—Però, per Déu! Quines ocasions diuen!

—I tapant-se d'orelles ha començat a ficar-se en l'ascensor. Després ha arribat el ministre de Foment.

—Què contem?—ha preguntat.
—El que vostè ens digui.
—Hi ha algú a dalt?
—Ha arribat el ministre de Marina, el nou Alt Comissari...

—Doncs és una notícia que em donen vostès, perquè jo no sabia res. Altament jo per al Consell d'avui els mateixos assumptes que quedaren pendents a l'últim, ja que el Consell és continuació d'aquell. De manera que podria manifestar-los: Diem ans d'ahir...

El ministre d'Instrucció pública solament ha dit:
—Res, res; vinc net.

Després ha arribat el president del Consell.
—Oh! gran complet!—ha exclamat en veure el gran nombre de periodistes que esperaven.

—Aub que ens doni vostè una notícia per barba—ha dit un periodista.

El president ha mirat la cara dels reporters i ha dit:
—Doncs no hi ha una sola barba. Així doncs no hi ha notícies.

Després, canviant de to, ha dit:
—Després d'ahir de continuació del Consell de dissabte.

El dia d'ahir, doncs, que ha arribat després, s'ha dit:
—Només porto al Consell un expedient sense importància.

Ha arribat a continuació el senyor Pedregal.
—Han vingut molts?—ha preguntat.

—Sí, a dalt hi ha tres o quatre ministres. Porta alguna cosa?
—Un expedient de crèdit per a Marina.

El ministre de la Guerra ha dit que per a ell el Consell era purament administratiu.

El comte de Romanones ha manifestat que a aquest Consell no hi portava res. En tot cas—ha afegit—hauré de preparar alguns estudis per al dia 23, Sant del Rei.

el comte de Romanones,—però abans de tot necessitaria que em facilitessin una relació dels casos concrets, per estudiar-los i comprendre'ls en l'indult.

Ha arribat, per últim, el ministre d'Estat.

Ha manifestat que s'havia firmat el "modus vivendi" amb Alemanya, per virtut del qual obtenien avantatges per a Espanya en els vins, platans, minerals i auro. Regirà la prorroga fins l'últim dia de febrer, amb l'objecte que en aquest termini s'estudiï i aprovi el conveni definitiu.

NOTA OFICIAL

El Consell ha acabat a les nou, donant-se del seu resultat aquesta nota oficial:

"Acabà el ministre de Foment l'exposició del projecte de R. D. sobre proveïments, el qual, després de detingut l'atletisme que la importància de la matèria requeria, fou aprovat.

El ministre d'Estat donà compte del canvi de notes amb l'ambaixador d'Alemanya referent al "modus vivendi", de qual afer es facilità nota per separat.

El ministre de la Guerra entrà al Consell de la R. O. que havia dictat sobre l'autorització de la última convocatòria per a les Acadèmies militars segons el sistema antic, si bé fent impossible tota ampliació sobre el nombre fixat. També explicà la indicació continguda en aquella Real ordre sobre de les innovacions que en el seu dia regiran quan arribi el cas d'autoritzar altra convocatòria de conformitat a normes distintes que imposarà un cop organitzat l'Estat Major Central.

Es despatxaren aquests expedients:

De Guerra: Cedint terrenys del ram de Guerra per aixamplar el port de Màlaga; convocant un concurs a fi d'adquirir una barqueta per a les forces d'enginyers, i concedint la Medalla de Suprims per la pàtria a alguns caps i oficials.

D'Hisenda: Arrendament del local destinat a la Delegació d'Hisenda, de Valladolid.

De Governació: Concurs per arrendar edificis amb destí a l'habitatge de forces de la guardia civil.

El ministre del Treball començà donant compte dels assumptes pendents del seu ministeri, mes per la avançada de l'hora es va suspendre el Consell, que continuà el dimecres, a dos quarts de sis de la tarda.

AMPLIACIÓ DEL CONSELL

A mesura que els ministres sortien del saló del Consell, convenien tots en afirmar que no s'havien ocupat del Marroc.

El fet és rigorosament exacte.

En el Consell, el ministre de la Guerra es concretà a donar lectura d'un telegrama que li dirigí el general Vallego, contestació d'unes preguntes del ministre, tramitant noves molt satisfactòries de la regió de Gomara.

Ha causat vera estranyesa en que no hagi acordat el Consell la substitució d'En Villanueva a l'Alta Comissaria.

Prescindint en recollir notícies i profecies dels periodistes de la nit per tal com totes elles estan mancades de fonament. Sabem que ahir no fou vençuda la resistència que oferí l'Alcalá Zamora per acceptar el càrrec d'alt comissari. Creiem que no han acabat les gestions prop del ministre de la Guerra, i que del que es tracta és de cercar una

solució interina, que podria consistir que l'Alcalá, sense perdre el càrrec de ministre de la Guerra, fos designat alt comissari en comissió fins que estigui bo En Villanueva.

Del despatx de la cartera de Guerra, en absència de l'Alcalá, se n'encarregaria el president del Consell.

El compàs d'espera obert pel marquès d'Alhucemas, obeeix a què no vot fer públic el seu pla fins que el dimecres l'Alcalá despatxi amb el rei i se celebri el dijous la Junta de Defensa Nacional, que ha de dedicar don Alons, la qual es dedicará exclusivament a assumptes del Marroc.

Si la nova gestió prop de l'Alcalá fracassés, la candidatura que té més probabilitats seria la del ministre de Marina, Lluís Silvela.

La qüestió del Marroc

En Silvela, Alt Comissari?

Un ministre ens dela aquesta tarda que el més probable és que l'alt comissari d'Espanya al Marroc surti del propi Govern.

No vençudes les resistències del senyor Alcalá Zamora, sembla que l'actual ministre de Marina, senyor Silvela, serà el designat per a substituir el senyor Villanueva.

PER LA LLIBERTAT DELS PRESONERS

S'assegura que s'han rebut de Melilla notícies optimistes referents al lliurament dels presoners.

"Segons aquests informes, el Kaid de Tafersit, Abd-el-Selam, al que han estat atorgats pel Govern plens poders, ha fet algunes gestions prop de Abd-el-Krim, consignant que el cap rebel li enviés emissaris, amb els quals ha celebrat diverses conferències.

Encara que Abd-el-Selam guardi absoluta reserva sobre la delicada missió que li ha estat confiada, se sap que està molt satisfet del curs de les negociacions, essent les seves impressions optimistes en extrem.

Per altra part, se sap que el germà d'Abd-el-Krim, que es troba a Algèria de retorn del seu viatge a París, ha declarat que el lliurament dels presoners espanyols no es farà esperar molt temps.

També es diu que alguns moros muntaneros de Benmerzoug, en entrar-se que Abd-el-Krim manté converses sobre el lliurament dels presoners, han enviat també emissaris, dient que ells també tenen alguns presoners i que volen tractar separatament amb les autoritats espanyoles, no sols de la llibertat dels presoners, sinó també de lliur submissió al Maghreb.

LA MALATIA D'EN VILLANUEVA

El president del Consell ha fet avui als periodistes manifestacions que venen a confirmar oficialment la notícia ja circulada així que va posar-se malalt l'alt comissari, senyor Villanueva.

Ha manifestat el marquès d'Alhucemas que en despatxar amb el rei havia convingut amb el sobirà que el dijous vinent es reunirà la Junta de Defensa Nacional, a dos quarts d'onze del matí, puix la dita Junta no s'havia reunit des de que es va constituir aquest Govern.

Després—ha afegit el president—ha anat al domicili del senyor Villanueva.

L'estat del malalt va bé; té

menys febre i ha passat la nit molt tranquil.

Això no vol dir que hagi desaparegut la gravetat. Tots els facultatius coincideixen en què la convalescència serà llarga.

Des de casa del senyor Villanueva, el president ha anat al seu despatx oficial.

EL COMUNICAT

El telegrama rebut al ministeri de la Guerra diu que no hi ha novetat en el territori.

EL GENERAL LOSSADA

S'assegura en els cirkols militars que la setmana entrant arribarà a Madrid el dimittit comandant general de Melilla, senyor Lossada.

LA TASCA MINISTERIAL

El cap del Govern ha rebut al seu despatx nombroses visites. Una fou del senyor Ossorio Gallardo, al qual acompanyava una comissió del partit social popular.

Després l'ha visitat el ministre de la Governació, parlant d'assumptes electorals.

Al ministeri d'Estat han facilitat una nota donant compte de que la Institució Benèfica-Espanyola d'Oran sol·licita la festa del natalici de la Reina amb un repartiment de 500.000 lots de roba entre els necessitats de la colònia espanyola.

Amb motiu de la festivitat de Reis organitzà l'esmentada societat una funció, a la qual assistiren les autoritats locals i que culminà amb un repartiment de joguines entre els nens pobres de la ciutat.

La premsa d'Oran elogia la labor d'aquesta institució, secundada per l'actuació del cònsol espanyol.

Aquest matí ha conferenciat amb el ministre d'Estat el comte de Jimeno, representant d'Espanya a la Societat de les Nacions.

En rebre els periodistes el senyor Gasset, ha dit que l'havia visitat una representació dels consellers d'Administració de les Companyies ferroviàries, les quals han demanat al ministre una nova prorroga de l'anticip reintegrable que els hi fou concedit, puix la darrera prorroga acaba el dia 11 de febrer.

El ministre ha promès portar l'assumpte a un dels pròxims Consells, encara que des d'ara començen que res es podrà resoldre fins que represes per les Cortes les seves tasques, s'aprovi el projecte d'ordenació ferroviària.

Ha afegit el senyor Gasset que l'havia visitat el ministre del Treball per parlar-li del port de Torrevella.

També han tractat de les funcions que exerciran els inspectors del Treball amb respecte a proveïments.

Ha dit, per últim, que el director d'Agricultura havia marxat a les "provincies" de Càceres i Badajoz, per inspeccionar la rehabilitació dels terrenys en què la plaga de la llagosta és més intensa.

Es enteri del ministre el respectar els camps de pasturació que podrien perjudicar-se, o fent les raturacions en la forma deguda.

Pol ministre de Gràcia i Justícia han estat sotmesos a la signatura regia dos decrets: un resolent el problema dels "foros" a Galícia i un altre referent a l'actuació del Jural.

DE CATALUNYA

WALLOROA

Alcaldes de R. O. — Sessió de la Diputació — El servei postal a l'el i els viatgers — Els "Oratoris", de Perossi

El governador civil ha comunicat els nomenaments d'alcaldes de Reial ordre a favor d'En Guillem Forteza, liberal regionalista, de Palma; d'En Pau Merian Morey, d'Inca i de Francesc González Vadei, de Manacor.

Avui a la sessió de l'Ajuntament, l'alcaldes mauri Bartomeu Pons ha provocat un debat sobre el nomenament d'alcaldes de Reial ordre a favor d'En Forteza, conegut arquitecte. Aquest ha fet rotundes afirmacions regionalistes malgrat estar afiliat al partit liberal. Ha dit que treballarà a favor de Palma i de les idees federalistes. El debat ha sigut molt acalorat. Es creu que el nou batlle podrà posar-se demà, cessant el que fou elegit per la majoria de vots de l'Ajuntament.

Sota la presidència del Governador s'ha reunit la Diputació provincial, inaugurant el període de les sessions. S'ha admès la renúncia del càrrec de diputat a En Josep Feliu que ha estat nomenat Governador civil de Tarragona.

S'ha llegit una R. O. del ministre de la Governació, autoritzant l'emissió de l'emprestat provincial d'un milió i mig de pessetes al 6 per 100, en obligacions de 500 pessetes, per aixugar el déficit provincial.

La Companyia Aéreo-marítima treballarà activament per inaugurar el servei postal de passatgers a primers de febrer, essent possible que assisteixin a la inauguració el ministre de Foment i el Director general de Correus.

El primer apartell per la travessia Barcelona-Palma serà anfibí, amb dos motors de tres cents cavalls i destinat al servei de viatgers.

S'assegura que vindrà en el dit apartell la Comissió oficial i alguns representants de la Premsa barcelonina.

Els dits apartells anfibis tindran l'hangar en els amplex caps de "Son Sant Joan", cedits per l'aristocrata Lluís Despuig.

S'ha rebut l'informe del cap de comunicacions aèries, favorable a l'expressat servei, apartells i material, per poder començar la línia Palma-Barcelona.

Sota la direcció del professor Artur Barata han començat els assaigs dels "Oratoris" de l'abat Perossi.

VICH

La coronació de la Verge de la Glòria. — La nova Junta de "Catalunya Vella" i Catalunya de "Estarjo Maria"

El Centre Excursionista de Vich i la "Gaceta de Vich" han emès una campanya destinada a què la coronació de la Verge de la Glòria sigui feta restaurant dignament la imatge actualment enllestida per andròmines de mal gust. En aquest sentit el Centre Excursionista ha adreçat una instància a l'Excm. senyor bisbe, firmada pel president i secretari, que són M. Josep Guàrdia i En Lluís Illa, respectivament. Per al dia 14 el Centre tenia sancionada una conferència sobre "La imatge i el Santuari de la Mare de Déu de la Glòria", a càrrec de l'illustre arqueòleg M. Guàrdia, per l'illustre doctor Jaime Serra i Jordi acura de fer suspensió aquesta conferència i el sobrehor algunes soci del Centre han demanat una convocatòria a Junta general extraordinària, per donar mateix, per part de l'esmentada suspensió.

La Junta directiva de Catalunya Vella ha quedat constituïda en la següent forma: President, Jaume Comandó; vice-president, Josep Solà; secretari, Ramon Barcia; vice-secretari, Pere Miralpeix; tresorer, Miquel Vilà; comptador, Antoni Ricart; bibliotecari, Miquel Armí; vocal, Miquel Arús i Pere Castellet.

En aquesta societat s'ha perllunat la temporada teatral; dimenge passat va representar-se la comèdia d'En Joses,

"Els hipòcrites", obtingut un franc èxit en la seva representació la companyia que dirigeix el primer actor Bartomeu Pujol.

El Consell directiu de la societat esportiva Estarjo Maria ha renovat els càrrecs en la següent forma: President, Joaquim Espasa; vice-president, Antoni Balés; secretari, Josep Riera; vice-secretari, Antoni Ricart; tresorer, Joan Anglada; vice-tresorer, Joan Armí. En la reunió tinguda per prendre possessió va acordar-se la realització d'un pla d'obres que milloraran les condicions del camp de joc.

El dia 30 del corrent s'efectuarà, a les Cases Consistorials la subhasta per a l'adjudicació de la llum pública que des de fa deu anys venia a càrrec de la societat Pericas, Boixeda i Companyia. També se subhastarà pròximament el servei de neteja de carrers.

Ha caigut una nevada, que encara que petita, haurà vingut molt bé pels sembrants, mancats d'humitat; en canvi, ha estat insuficient per fer reverir les corrents dels rius Ter, Gurri i Mederd, cada dia més pobres d'aigua, la qual cosa ocasiona perjudicis a les fàbriques mogudes per força hidràulica.

GIRONA

El ministeri de la Governació va dictar el dia 10 d'aquest mes una Real ordre per la qual estimant un recurs de queixa interposat per En Rafel Torroella, de l'ort-bou, contra un acord d'aquesta Diputació per no haver resolt la reclamació que el mateix va formular contra la reclamació de diputat "provincial" per Figueras a favor del nostre amic En Baldiri Rabola i Llorens, s'ordena a dita corporació que, reclamant l'acta del diputat senyor Rabola, resolgui el recurs del senyor Torroella, abstinent-se de fer la declaració de vacant, mentre no s'acordi definitivament sobre l'assumpte.

La Diputació, que, com recordaran els nostres lectors, el dia 25 de novembre de 1921 va acordar declarar la vacant del senyor Rabola i que es procedís a elecció parcial per cobrir-la, ha acordat, el dia 12 del mes que som, exposar al senyor ministre de la Governació la impossibilitat en què es troba de complir l'esmentada Real ordre i pregar-li se serveixi indicar quins preceptes legal autoritza a les Diputacions per exigir a un diputat electe que no va presentar la seva acta en el la preveïst per l'article 45 de la Llei "provincial", que la presentí després d'haver transcorregut dit termini, en quin precepte legal pot esquivar-se l'estricta aplicació de l'article 51 de dita llei, quan un diputat electe deixa de presentar la seva acta, i de quina manera pot una Diputació, tornant sobre els seus propis acords, abstinent-se de fer la declaració d'una vacant que ja va decretat. L'acord de la Diputació està molt ben fonamentat, restant-nos l'absoluta de l'esmentada disposició ministerial.

El president de l'Ateneu de Girona, En Carles Saboya, ha rebut aquesta nit la de l'Ateneu d'Amorós, de Barcelona.

"Celebremos vivament la constitució oportuna d'aquest focus de cultura a la humil ciutat, que és gran de sobres, perquè a la nostra salutació musical, responem al nostre torn, amb l'efusió de la més franca correspondència i l'intercanvi de l'ajut que us podem prestar.

I si ens em esperem que un apust Chisal, on vivrà l'esperit de la nostra ciutat i on serà servit amb un foc sagrat el carlin de la seva riquesa antebra, l'única empenyadora s'hi trobarà germant, encara la nostra salutació ha de prendre el gust d'una major fervor i jelluc al to d'una harmoniosa simfonia.

En expressar-vos, aquests sentiments nostres, per acordar press abir per aquesta Directiva, us desitgem molts anys de vida pel bé de la vostra ciutat, Ciutat i Terra.

Barcelona, 5 de gener 1923. El president Pi Suñer. El secretari, J. Cabarrocas Cluch.

La Diputació ha acordat inscriure's entre els socis corporatius de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana.—C.

en les jugades. Donarem lleugrament, i en un atac oportunitat la defensa asturiana en falta genera dins de l'obra, marcant-se el consegüent vençut que En Rabola, per voler assegurar-se d'assos, llança pel flanc del març, causant-nos una forta despesa.

El partit es fa interessant per moments, donat que una bona escacada que la intervenció d'Oscar deté. Astúries llança llugrament, donant-nos En Zabala el primer copant de la tarda. La nostra defensa es mostra molt més segura que la contrària, lluitant-se En Planas en algunes de les seves peculiaritats entrades.

Catalunya torna a apropiarse perillósament al març asturià, llançant un "freckle" prop de l'obra, que En Samitior tira a l'obra.

Quan entra en diverses ocasions en joc, essent-li impossible al davant català marcar cap tonta.

El partit s'igualava per a esdevenir favorable als locals, lo qual d'una lleu: que la porta i els nostres defenses es llueixen de debò. Tornem a l'atac. llugrament En Canilleu un xut formidable que és rebut pel porter.

Encara manca per arribar al desèssim, quan una falta d'En Samitior d'una lleu d'un penalty contra la nostra porta, essent rebut per En Zamora, sense grans dificultats, agafant-nos els nostres dos atac de ferm, però sense resultats.

els que posen en compromís la nostra porta, puntant el joc fins la nost a mitja, però tots els atacs s'estrellen davant la nostra defensa.

Zamora fa una oportuna entrada, que ens emociona, al llançar la pilota a corner a causa d'haver relleuat davant mateix del març.

El partit acaba atancat els asturians, que obtenen un freekick sense resultats. Els ofensius imaginari d'En Manríquez d'una boni atac nostre. Marquem uns dos minuts i es tira un corner contra la nostra porta, respirant quan la pilota és allunyada hàbilment. Seguidament Barriels es fa amb la pilota i llança un xut per sobre el març.

Manca mig minut i l'empat a zero sembla ésser el resultat del partit, però els asturians tornen a l'atac, i en rebre Zabala una precisa passada d'un company, llança un xut formidable, que entra com una bala dins la xarxa.

L'entusiasme del públic es desborda, acabant tot seguit el partit.

No podem culpar a cap jugador de la nostra derrota. Tots van fer l'impossible per endur-se'n el triomf, però el conjunt de l'equip no responia a la importància del partit. La ratlla davantera no va lograr portar el joc amb la col·lecció necessària, havent resultat inútils totes quantes contrades de perill féu el nostre Oliveras.

La ratlla de mijos treballà molt, sobretot Sancho i Samitior. La defensa va estar insuperable, fent Surroca un partit magnífic i superior a tots els seus companys. En Zamora va estar bé. El gol era imparabile.

Un cop vist el resultat, tothom la-

mentà l'absència dels nostres bons davanters que es quedaren a casa. La selecció remesa ha demostrat la manca d'interès dels directius catalans envers aquest concurs.

Després de vist l'equip d'Astúries, podem dir ben alt que el futbol català està a un nivell molt superior al del rest de la Península, sense que això vulgui treure mèrit al títol d'Astúries, que ha estat ben guanyat. En remetre una línia d'atac completa, Catalunya hauria aconseguit indiscutiblement la victòria.

Els nostres jugadors sortiren dilluns per arribar avui, al matí a Barcelona.

V. BERNADES

País, 15. — La Federació de Boxa, després d'enterrar-se de l'informe emès per la Comissió encarregada de dictaminar sobre bre del matx realitzat entre Curpenter i Siki, ha declarat que aquest matx no fou precedit de cap conveni irregular i fou disputat amb sinceritat i el resultat l'aconsegui el vencedor amb tota regularitat.—Havas.

EL RECORD MONDIAL DE NATACIÓ

Sydney, 15.—El nedador Chacl-ton, de quinze anys d'edat, recorregué nedant mitja milla en 11 minuts, cinc segons i un quint, batent el record del món per 19 segons de ventaja.—Havas.

GOVERN CIVIL

Visitas

Ahí visitaren al senyor Raventós el bisbe de Vic, el diputat de la Mancomunitat per Vilafraanca, senyor Joan Casanovas, la Junta Sindical d'Agents de Canvi i Borsa i una representació d'industrials de Terrassa.

També el visitaren la confederació "Unió de Vil·lants de Catalunya", demanant-li que intensifiqui la campanya contra l'adulteració del vi, que se'n captingui el servei agronòmic en lloc del de sanitat.

Finalment, llauraren a veure una representació de magatzemistes de teixits nacionals i estrangers per a prorgar-li que protegeixi el mercat d'articles estrangers.

El joc

El governador ha retirat el permís de joc a l'empresa del "Apolo Palace".

Crònica Social

La vaga del Metropolità

Abans d'ahir, al matí, celebraren una reunió els representants de la Companyia del Metropolità i dels obrers de la mateixa que estan en vaga. L'empresa oferí als treballadors un petit augment de jornal en treballar als llocs on s'hi trobà alguna o fang. La representació d'obriers con-

testà que l'emfemà celebrarien una reunió per acordar si havien de renovar el treball.

Ahí, al matí, tingué lloc la reunió dels obrers en vaga, en la qual es convingué no entrar al treball.

La companyia, de totes maneres, té grans esperances que la vaga es resolrà ben aviat.

El dissabte al vespre foren detinguts Josep Maria Barceló i Mariam Trujillo, per emulles que havien exercit coacció sobre els seus companys. Després d'haver declarat, tornant parats en llibertat, perquè únicament havien invitat a alguns obrers a anar a la vaga sense fer-los la més petita pressió.

Els que es negaren a secundar la vaga denunciaren a alguns companys, els quals treballen als pous del Passeig de Gràcia i de la Plaça de Catalunya.

PAGINA CINEMATOGRAFICA

UNA PEDRA DE TOC

En els films passa el mateix que amb les comèdies i fins amb les lectures. Hi ha una pedra de toc perquè podem conèixer la bondat d'una obra que un moment ens impressiona fortament. Aquesta pedra de toc consisteix amb tornar a posar tota la nostra atenció sobre l'obra, després que han passat uns mesos o uns anys. Jo m'he trobat amb llibres que els vaig llegir molt jove, i després al cap d'unes quantes anyades aquestes llibres m'impressionen d'una manera molt distinta. Coses que en aquells temps tingueren un gran valor em semblen ara insignificants. I m'imagino que com més vell em faré més experimentaré aquestes coses. En canvi pàgines que un dia em deixaren tref, avui em produeixen una viva emoció.

I amb les comèdies i els drames passa igual. Si un llibre o una obra teatral resisteix la lectura l'espectacle de deu anys, ja podem començar a creure que és una cosa bona de debò.

En una escala més petita i porer no tan important com en les lectures, ens ve a passar quan tornem a veure una pel·lícula que fa temps que la varem veure per primera vegada.

Amb les pel·lícules podem passar tres coses. La primera és que servem un record de l'argument, la segona és que servem un record dels detalls i la tercera és que se'ns és borren els detalls i l'argument. Barriessimes vegades es dona el cas d'una memòria cinematogràfica tan prodigiosa que se'n recordi de tot l'argument i tots els detalls d'una pel·lícula. Per bona que sigui una obra cinematogràfica, és difícil que ens arribi a impressionar com un drama, del qual se'n té la memòria visual i la memòria auditiva, i l'una ajuda a l'altra per fixar el record d'una manera perfecta. En les pel·lícules ens em de valdre de la memòria visual, i el buit de les paraules fa que el record sigui borrós.

Les pel·lícules que un dia ens semblaven de primera, encara que no les resistissim tres setmanes seguides, no hi ha dubte que ens deixen com un desig de tornar-les a veure. I d'aquestes pel·lícules en podem tenir o bé un record de certs detalls, o bé un record de l'argument. Això de l'argument s'escau en el cas de que la pel·lícula fos d'un gran interès i d'una gran novel·la, que la mateixa tensió amb que la varem veure, és que el nostre esperit ens darrera de les solucions, sense detenir-se en el detall. I passa una cosa curiosa; ve aquí que quan tornem a veure una pel·lícula d'aquestes que recordem l'argument i solució, com que aquesta solució ja la sabem i no és cap cosa inesperada, aleshores la nostra atenció es fixa amb un gran interès en els detalls i aquesta segona visió de la pel·lícula es pot dir que és la perfecta. Aleshores podem dir amb un cert fonament si el film és bo o si no, val la pena. I el mateix que passa amb les pel·lícules d'argument apassionant, passa amb les pel·lícules de detalls espectaculars; a la segona visió tenim un interès especial per conèixer aquell argument borrós i veure com se lliga amb aquells detalls que ens varen horroritzar o ens varen fer riure.

Així són coses que he observat amb pel·lícules de William Hart, amb pel·lícules alemanyes que fa tres anys vaig veure a Berlín i ara les projecten a Barcelona.

Recordo que aquí s'havia fet una sèrie de pel·lícules titulada "Els Vampirs". La protagonista era la famosa Maudra, i aquells films tingueren a Barcelona un èxit espectacular, així era molt abans de la guerra, i fins ben present aquella afició amb que jo i altres famílies meues anàvem a veure la successió dels episodis.

Un dia, al cap d'una colla d'anys, vaig veure a Hamburg un episodi dels "Vampirs" i em va semblar una pel·lícula dolenta i sense interès; al costat d'altres obres que han vingut després dels "Vampirs" ni val la pena de parlar-ne. I així podríem dir de moltes i moltes pel·lícules.

Sols les pel·lícules que s'a-

guanten dos i tres anys podem dir que siguin de primera. He vist la "Marca de foc", de la Fanny Ward, després de dos anys d'haverla vista i encara em sembla la millor pel·lícula dramàtica; si ara la tornés a veure potser canviaria la meua opinió, però tinc un presentiment de que em continuaria agradant com m'agrada la darrera vegada.

Amb les pel·lícules de "Charlot" passa el mateix; una represa de la "Vida de gos" me l'estimaria ara més que l'estima més sensacional.

Les pel·lícules s'han de tornar a veure, sinó que fora una solució massa còmoda, quan me preguntessin què m'agrada una pel·lícula acabada d'estrenar, contestaria: "Ja us ho diré d'aquí a quatre anys".

JOSEP MARIA DE SAGARRA

Estrenes de la setmana

Saló Catalunya

La setmana passada va estrenar-se a aquest aristocràtic saló "La Cima de la flor", pel·lícula feta a Sevilla, i en la qual apareixen personatges molt coneguts dintre la noblesa i aristocràcia castellanes i andaluses.

L'èxit més important ha estat la pel·lícula estrenada ahir: "La presa de l'abim", magnífica producció del Reial Programa Ajuria, d'assumpte emocionant i magnífica interpretació, que va assolir un gran èxit.

Kursaal

La pel·lícula que més interès ha seguit despertant aquesta setmana ha estat "Roger la Honte", el darrer capítol de la qual fou projectat ahir, essent esperat amb gran expectació pel públic, que va seguir fins al darrer moment l'emoció del desenvolupament del tercer capítol d'aquesta obra. Demà serà estrenat el quart i darrer capítol.

S'han estrenat també "La condesa de Kildoran" i "El cas Paliser", de la qual en fa una creació sublimada la gran tràgica Paulina Frederick.

Palacio Cine

Les estrenes que ha tingut aquest Palau de la cinematografia durant la present setmana són: "El secret del príncep xinès", per En Lewis Stone, "El cas Paliser", per Na Paulina Frederick, i la segona jornada de la sèrie "Els fills de les tenebres". Totes elles han tingut una bona acceptació.

L'estrena de "Miss Venus" assolirà un gran èxit

L'estrena al teatre Novelats de l'opere cinematogràfica "Miss Venus", que tingué lloc el passat diumenge, dia 10, va assolir un èxit brillantíssim.

El teatre estava ple de públic, la qual cosa demostra la gran expectació que havia despertat aquest modern espectacle, essent aplaudits diferents vegades la música i els interpretats.

La música es va interpretar, quedant fermament a l'orella de l'espectador. Donant gran relleu a la mateixa els artistes lírics, que van complir admirablement la seva comissió, donant a les diferents escenes tota l'expressió que el seu autor volgué donar-les.

L'obra, en conjunt, és d'una gran teatralitat, però els quadros que van causar millor impressió en el públic foren el del tercer acte, el del cor de negres i el del final.

En acabar "Miss Venus" el públic va aplaudir l'argument.

La casa F. Trias, S. C., és la que ha donat a conèixer aquest gènere a Barcelona, havent rebut moltes felicitacions, a les quals afegim la nostra per d'èxit assolit.

Noves de tot el món

"La roda"

Darrerament ha estat projectada a París aquesta grandiosa producció d'En Abel Gance, assolint un èxit sorollos.

Segons diu la crítica francesa, es tracta d'una pel·lícula d'excel·lent mèrit artístic, fins a

l'extrem que mai s'ha presentat a França una producció semblant. "La Roda", malgrat les crítiques de detall que puguin fer-se, marcarà una fita memorable a la història de la cinematografia francesa.

Prova de la seva vàlua és que el Gaumont Palace, de París, n'ha adquirit l'exclusiva.

En Max-Linder ferit

Aquest gran actor còmic francès, que es proposava marxar cap a Amèrica un d'aquests dies, ha hagut de retardar el seu viatge per causa d'un accident que podia haver estat de més greus conseqüències.

Fa alguns dies, mentre estava d'excursió per Suïssa per les muntanyes de Nyl, va tenir la desgràcia de caure en un petit barranc, causant-se la fractura d'un braç. Actualment està en curació en una clínica d'Ouchy.

Una sala de projecció a l'Aduana

Als dipòsits parisenos de l'Aduana ha estat creada recentment una sala de projeccions, en la qual els interessats podran veure les pel·lícules importades abans de pagar els drets d'entrada. D'aquesta manera tindran el recurs de poder rebutjar aquelles pel·lícules que no seran del seu grat, sense exposar-se a despeses, corrent el perill que resultin inútils.

En Wallace Reid

Després de romandre quatre mesos en un sanatori, ha tornat a Hollywood aquest notable artista de la pantalla. S'havia temut molt per la vida d'En Wallace, però ara es troba ja completament restablert i començarà a treballar tot seguit.

La producció americana va quedar-se totes les celebritats cinematogràfiques europees

Ernest Lubitch, el famós director d'escena, ha arribat fa pocs dies a Hollywood. Ha estat contractat per la Mary Pickford per dirigir "Dorothy Vernon of Haddon Hall".

Com tot veure's, des de fa algun temps totes les celebritats cinematogràfiques europees són contractades a preu d'or per les companyies cinematogràfiques americanes.

Arguments de pel·lícules

La Presa de l'Abim

Estem en una petita població de les illes Dorcas, prop de les costes de Nova Anglaterra. Tenim els seus habitants la característica rudes i l'activa dels homes de mar, i són a la venguda nobles i atrevits. Però entre tots ells, sobresurt Marti i Luther Flint, pare i fill, respectivament. Els Flint són bons i estan acostumats a exposar diàriament la vida a l'exercici de la seva perillosa professió. Últimament, salvaren les desferres d'un submarí internat-se a cinquanta cines "brazas" de profunditat, cosa que ningú s'havia atrevit a fer abans. Gràcies a ells, els vint-i-cinc tripulants del submarí varen ésser salvats d'una mort tremenda.

L'heroica acció dels Flint va ésser aviat per Amèrica i James Arnold, negociant poc escrupolós de Boston té la idea d'introduir a Marti Flint i al seu fill al rescat d'un tresor que estava entre les desferres d'un antic naufragi.

Arnold, d'acord amb els seus plans, es dirigeix a les illes Dorcas, acompanyat d'Edna Gordon, una dona tan bella com trívola i pèrfida, molt coneguda entre la gent malejant de Boston. Arnold la presenta com a germana d'ell i l'alegria i bellesa d'Edna sorprèn a Luther, que es queda d'ella i s'ofereix per anar en busca del tresor, amb la condició de que Edna consent en ésser la seva esposa.

Marti Flint no ha vist amb simpatia als estrangers. El seu cor de pare present el perill, i havent descobert la veritable personalitat d'Edna, s'oposa a les nocives. Ella, davan les proves inexcusables del seu passat, admet la veritat; però declara que tota la seva ambició és posseir el tresor i per redimir-se del pas-

Dilluns vinent, dia 22. Estrena al

SALÓ CATALUNYA

de la superproducció UNITED ARTISTS

EL PETIT LORD FAUNTLEROY

per MARY PICKFORD

Dividit en dues jornades:

1. "L'herència de l'avi".
2. "L'intrús".

BASADA EN LA CELEBRE NOVEL·LA DE FRANCIS HOBSON BURNETT

Mary Pickford

Douglas Fairbanks

Charlie Chaplin

D. W. Griffith

Rambla de Catalunya, 62 ent. - Barcelona

sat i iniciar una nova vida com a muller de Luther.

No fent cas de les protestes de Marti, Luther es casa amb Edna i marxa immediatament en busca del tresor. L'alegria d'Arnold és immensa quan Luther arriba a fer d'aigua amb unes monedes d'or. El bus cau desmaiat pel llarg esforç i al tornar an si es troba sol. La seva muller i Arnold han desaparegut. Mentre Luther s'entrega vanament a la desesperació, tornant a les illes Dorcas, el seu pare arriba a descobrir a Edna en un cabaret de Boston. Marti mana a Edna que el segueixi, encara que Arnold, que es troba allí, tracta d'oposar-s'hi, l'arrencant a la força d'aquell lloc. Tots dos succeïen en el mateix vaixell.

Després d'algunes hores de navegació, una gran sotragada anuncia una desgràcia. El vaixell ha topat contra un dels esculls de la costa. Mentre Marti llua per salvar-se, veu a Edna i Arnold, tancats en un dels camarots. Saltant ràpidament en un bot, els deixa abandonats a la seva pròpia sort.

A l'arribar a casa seva Marti diu a Luther que no ha pogut trobar a Edna, però el seu fill, esbarrant la veritat, insisteix en que vagin a buscar el cadàver de la seva muller. Marti s'oposa, tractant sempre d'ocultar la terrible veritat; però cedeix al fi i ple de dolor acompanya al seu fill, subjecten les cordes, mentre aquest baixa al fons del mar. Mirant a través d'un forat en el vaixell enfonsat, Luther veu els cadàvers d'Edna i Arnold units en el estrat abraç.

L'emoció ha troscat els seus nervis i el fort organisme que posseïa. La lluita de respiració s'ha encorat amb un gauxo del vaixell. En aquesta situació, Marti, sense col·locar-se l'escafendrà, arrencant per a salvar-se, conseguint arribar amb ell a la superfície, després d'una llarga i terrible lluita. Luther explica el seu descobriment, confessant que ha quedat convençut de la pèrfida d'Edna. Tots dos tornen a les illes Dorcas, però a no sortir-ne mai més, on Luther troba la felicitat al costat d'una bella isleña que plora d'alegria la tardia del retorn dels seus mariters.

Pròximes estrenes

Per a dintre de pocs dies s'annuncia l'estrena, al Saló Catalunya, de la bona pel·lícula, dels Artistas Units, "El petit Lord Fauntleroy", de la qual és protagonista la Mary Pickford.

També, al Kursaal, anunciem per a molt aviat l'estrena d'"Ole", pel·lícula alemanya, de presentació i interpretació admirables, i, finalment, al Palacio Cine s'annuncia també l'estrena de "L'home sense nom", benica i interessant, exclusiva de la Casa Verdader.

Proves de pel·lícules

F. Lamayer :: "Sodoma i Gomorra"

Al Kursaal va ésser passada de prova aquesta grandiosa pel·lícula de producció alemanya, interpretada per la genial artista Lucy Dornane. La presentació és esplèndida i la interpretació acuradíssima.

Tenim entès que ha estat adquirida l'exclusivitat per la casa Gaumont, de Barcelona.

TEATRES

NOU: Debut de la companyia argentina Muiño Alippi. "El último gaucho", poema dramàtic del senyor Vacarezza. "La borrachera del tango", dels senyors Alippi i Gallo

Una gran xifra madonita ha precedit l'arribada dels il·lustres argentins al Paral·lel de Barcelona. A mi em sembla molt bé tota la gentilesa i tota l'amabilitat que es gasten per uns homes sudamericans. La gentilesa és una cosa que està molt bé, però la veritat sempre està millor que tot. En aquest cas tuchem quan afirmem una cosa equivocada: es pensa dir la veritat, no és que la digui moltes vegades; jo no sé si ara diré la veritat sobre les obres argentines i els seus interpretes però em passaré dir-la, perquè no tinc d'assabonar a ningú ni tinc cap interès hispano-americà.

En primer lloc, el "Último gaucho", és una obra d'assumpció melodramàtica vulgaríssima, però d'altres més vulgaríssim. Un "Don Ignacio" que vol una noia, un "pampero" que també la vol, un altre "pampero" que se la llev amb "Don Ignacio" i ho arrega tot i fa que la noia es casí amb el seu estimat i després de casada s'esmenta repetidament del "pampero" heroi i el "pampero" li diu que no i que s'ha pensat i que s'ha vagi amb el seu marit, i quan estan amb agraïment, ve la policia per agafar el "pampero" i resulta que li enganyen un bot i es mor i s'acaba l'obra.

Així és l'argument, i dintre d'ell no hi ha ni un moment, ni una escena on s'hi vagi quatre gotes de passió ni d'una d'una intel·ligència. Està escrit en tres rimas de versos sonets, com si el gènere de bel·litud de sereno o de vigília. El llenguatge, que podria ésser ric, no té cap altra cosa de popular i de dialectal que aquelles quatre paraules que surten en els "tongos laris"; és d'un zorriç de estar per casa tolerable.

Hi ha, no obstant, en el "Último gaucho", una escena bona: l'escena de la festa del casament, on toquen les guitarras i canten i ballen el "pericón".

Dintre les cançons que suposo són populars, n'hi ha una d'una corall que es mor, simplement deliciosa, aquella tornada que diu: "pobre mi caballo loco" —com moraba cuando moró!— amb la melodia trista del que la canta i la guitarra que li acompanya, arriba a emocio-

"Maria Antonieta"

Aquesta grandiosa pel·lícula històrica de la qual n'hi ha fet una creació del paper de protagonista la gran artista Diana Kérenne, serà passada de prova avui al cinema Kursaal.

"El doctor Mabuse"

També serà passada de prova avui i demà al mateix cinema Kursaal, aquesta interessant pel·lícula, de la que en tenim molt bones referències.

TEATRES

Si tota l'obra estés escrita amb aquest escalf seria, sense dubte, un gran poema.

El ball del "pericón" resulta una cosa típica i entretinguda. La presentació i els vestits resulten, i estan plens de riquesa i suposo que de propietat. En aquesta obra, els senyors Muiño i Alippi no fan res de l'altre món ni es revelen actors de primera.

"La borrachera del tango"

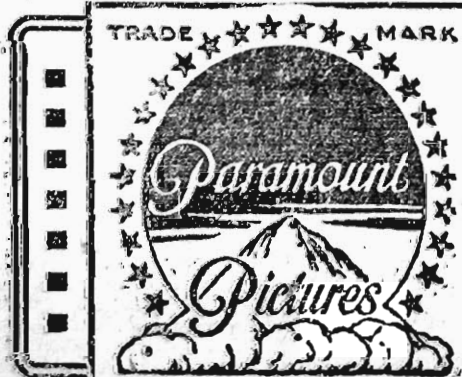
Així vol ésser un drama panyent de la vida moderna; en definitiva, és molt poca cosa.

El primer i el segon acte s'aguanten amb una certa discreció; el darrer és dolent i poca-solta fins al cap d'ament. Es tracta d'un noi tronera, fill d'un pare italià que va anar a l'Argentina a fer fortuna. Aquest noi en fa de segures i de verdes, enamora i sedueix a una afilada del seu pare que viu a la mateixa casa, la qual fins arriba a tenir un fill d'aquest xicot, i ell no vol saber-ne res. Al tercer acte, en una gran explotació industrial de la qual el director el gran del tronera, quan tota la família està reunida, arriba el fill pocavergonya, malalt i rebentat; vol demanar perdó, però es veu que està tan i tan malalt, que quan comença a joer d'algunes i turbines que enamora, el pobre desgraciat es mor als braços de la seva mare i de la seva víctima seducida. En aquesta obra, tant el senyor Muiño com el senyor Alippi, demostren que són dos actors que saben de què va, i no diré que siguin dos actors formidables, perquè no m'agrada prodigar elogis, però sí que són intel·ligents i justos en els seus papers; una mica atacats potser de ferocisme italià, però que poden anar per tot arreu i no faran mai mal paper.

L'obra està bastant ben presentada, sobretot el segon acte, que passa en un cabaret; és de les poques regades que he vist un cabaret en escena reproduït d'una manera justa i que he vist la il·lusió. Es presta, aquest acte del cabaret, a que un triángulo argentí, fent una sèrie de música i xivari del país, cosa agradable i pintoresca, que dona molt de color a les escenes.

En resum, les obres del debut d'aquesta companyia es pot dir sense percar d'injustícia, que són dolentes. La companyia és molt acceptable i la presentació bona en general. Els elements nous de tipisme són interessants i potser dat i d'abast continuïtats la nota més apreciable de la companyia Muiño-Alippi.

J.-M. DE S.

SALÓ CATALUNYA

Gran èxit

LA PRESA DE L'ABIM

Programa Ajuria Especial

Secció Marítima

Moviment marítim

Vaixells entrats

Vapor espanyol "Rey Jaime II", de Mahó, amb càrrega general i 24 passatgers. Amarrat moll de Muralla. Consignatari, Amengual.

Vapor espanyol "Jativa", de Gènova, amb càrrega general i 4 passatgers. Amarrat moll d'Espanya NE. Consignatari, Companyia Transmediterrània.

Vapor suec "Solvik", d'Hernösand, amb fusta. Amarrat moll de Muralla. Consignatari, H. Enberg.

Vapor suec "Brabik", de Sundsvall, amb fusta. Amarrat moll d'Espanya S. Consignatari, H. Enberg.

Vapor alemany "Hamm", de Vigo i escales, amb càrrega general. Amarrat moll de Sant Bertran. Consignatari, Ricard Torradella.

Vapor americà "City of Europe", de New York i escales, amb càrrega general. Amarrat moll de Sant Bertran. Consignatari, Agència Marítima Witty.

Vapor espanyol "Almazora", de Vinaroc i Castelló, amb càrrega general. Amarrat moll d'Espanya NE. Consignatari, La Comercial Castellonense.

Vapor espanyol "Navarra", de Cadix i escales, amb càrrega general i 162 passatgers. Amarrat moll d'Espanya NE. Consignatari, Companyia Transmediterrània.

Vapor italià "Gonzaga", de Parà i escales, amb càrrega general. Amarrat moll de Sant Bertran. Consignatari, Arturo de Luciano.

Vapor finlandès "Suomen Posti", de Bilbao i escales, amb càrrega general. Amarrat moll de Barcelona N. Consignatari, Mac Andrew.

Vapor espanyol "Rey Jaime I", de Palma, amb càrrega general i 32 passatgers. Amarrat moll de les Drassanes. Consignatari, Companyia Transmediterrània.

Vapor espanyol "Guadalquivir", de Cartagena i escales, amb càrrega general. Amarrat moll del Relat. Consignatari, Ibarra i Companyia.

Vapor espanyol "Gnosa", de Taça, amb peix. Amarrat moll de llevant. Consignatari, Canosa.

Vaixells despatxats

Vapor espanyol "Pilar", amb càrrega general, cap a València.

Vapor espanyol "Estrella del Mar", amb càrrega general, cap a Djidjida.

Vapor italià "Arno", en llit, cap a Terranova.

Vaixells sortits

Vapor espanyol "Cabo Huerfano", amb càrrega general, cap a Bilbao i escales.

Vapor espanyol "Cabo San Martin", amb càrrega general, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Canalejas", amb càrrega general, cap a València.

Vapor espanyol "Villarreal", amb càrrega general, cap a Cartagena i escales.

Vapor espanyol "Cullera", amb càrrega general cap a Gandia i escales.

Vapor espanyol "Torronero", en llit, cap a Melilla.

Vapor espanyol "Polar", en llit, cap a Marsella.

Vapor espanyol "Santiago López", amb càrrega general, cap a Arica.

Vapor alemany "Portofino", amb càrrega general, cap a València.

Vapor noruec "Hiteroy", en llit, cap a València.

Vapor espanyol "Cataluña", amb càrrega general, cap a Fernando Pó i escales.

Vapor belga "Henri Gerlino", amb càrrega general, cap a Tarragona.

NOVES

S'ha encarregat del comandament del vapor "Oran" el capità de la Marina Mercant, En Josep Abraham Gual, de la inscripció marítima de Palma de Mallorca.

Arribarà demà procedent de Buenos Aires i escales, el transatlàntic italià "Giulio Cesare" amb correspondència, passatge i càrrega general. Atracat al moll de Barcelona com de costum.

DEL MUNICIPI

Els carros de llanta estrota pagaran un major arbril

La Comissió de Finances ha acordat proposar a l'Ajuntament que es faci públic que seguint la política anunciada per la Corporació municipal i iniciada amb motiu del pressupost 1921-22, l'Ajuntament inclourà en les seves proposicions de tarifes per a les Juntas municipals de vocals associats les que sotmeti a l'aprovació del Consistori relatives a la diferenciació de càrrega tributària entre els carros de llanta ampla, amb l'objecte d'establir certa proporció entre l'arbitri i el desgast que les diverses categories de carros ocasionin en el paviment.

Que es comunicui aquest acord al president de la Mancomunitat de Catalunya per si creu convenient proposar per a les carreteres alguna mesura analoga.

Motius de la Comissió d'Exempla

Davant la Comissió d'Exempla han estat formulades les següents mocions: del senyor Tusell, perquè es procedeixi amb urgència a l'arranjament de l'aferrat del carrer d'Hernan Cortés i perquè s'adoquini la calçada de la Diagonal que confronta amb la Rambla de Catalunya a fi que resulti una passarella central que permeti passar en totes direccions.

Del senyor Escollà: perquè es construixin sis imbornals al carrer del Clot entre des de València i Sant Jacint.

Del senyor Matons: perquè es procedeixi amb urgència a la col·locació de voreres al carrer de Pallars, Independència, Lluís, Dos de Maig i Wad-Ras en el tros comprès en la jurisdicció del districte primer.

Del senyor Blaiot: perquè s'instal·lin fanals al carrer de Claris davant la nova estació del Baixador i xamfrà al carrer d'Argó.

Del senyor Esteyre: perquè es practiquin les plantacions necessàries en les quatre grans cotes que figuren a la plaça del carrer de Cortés entre la Rambla de Catalunya i el Passeig de Gràcia.

Ahí van visitar al senyor alcalde el cònsol general de França, el president de la Cambra de Comerç Francesa i el del Cercle Francès per a invitar-lo al banquet amb el qual l'obsequiarà la colònia francesa de Barcelona el dia 26 d'aquest mes, amb motiu d'haver estat nomenat pel Govern oficial de la Lligió d'Honor.

També el van visitar el cònsol de Noruega, Hans T. Moller; la nova Junta Sindical de la Borsa Oficial de Comerç i del Col·legi d'Agents de Canvi i Borsa; el cap del Laboratori de l'Institut Pasteur de París doctor Auguste Pettit; el director de l'Institut Francès de Barcelona M. Achille Bertrand i una representació del Consell d'Administració de la Companyia de Construccions Hidràuliques i Civils de Madrid.

UNA CAJA DE VERDADERAS PASTILLAS VALDA

BIEN EMPLEADA Y A SU DEBIDO TIEMPO DEFENDERA

vuestra Garganta, vuestros Bronquios, vuestros Pulmones COMBATIRA

vuestros Congestados, Bronquitis, Grippe, Trancazo, Asma, Enfisema, etc.

PERO SOBRE TODO Exigid expresamente LAS VERDADERAS PASTILLAS VALDA

QUE SE VENDEN UNICAMENTE EN CAJAS con el nombre VALDA en la tapa y nunca de otra manera.

Els Espectacles

TEATRES

Teatre Català Romea

Telèfon, 3,500 A.

Avui, dimarts, tarda, a les cinc:

Exit formidable!

La comèdia en quatre actes

FANNY I ELS SEUS CRIATS

Nit

Segona representació de l'obra de gran èxit, de l'aplaudiment literari

J. Pous i Pagès

SANTS I DIABLES

Dimecres, tarda, La creu de la masia. Nit, Sants i diables.

Els dies 26, 27, 28, 29 i 30 de l'actual, reaparició del gran tràgic Ermoto Zacconi, representant les més genials creacions del teatre clàssic i modern. Queda obert l'abonament.

GRAN TEATRE DEL LICEU

Avui, 15 de propietat i abonament, a les nou. Debut de les celebrades soprano Marthe Wagner i Emmy Betendor, i del baix còmic Gaetano Roncato. Primera representació de l'òpera en 4 actes de l'immortal Mozart, Les noces de Figaro, presentat-hi per els celebrats artistes acompanyats Schumann i senyors Henner, Schützendorff, Henke, Mire, Stedery.

Segona representació de Les noces de Figaro. — Dijous, presentació del gran tenor CARLO HACKET.

I de la celebrada soprano G. Naldassarre-Todeschi, amb l'òpera Tosca, presentat-hi per l'artista grata Sigismunde Zalesky. — La setmana vinent, el barbaire de Siviglia, per la diva Elvira Rudaigo i el tenor Carlo Hacket.

TIVOLI

Espectacle IRIS - PALMER

L'espectacle més modern del món.

Grandiosa succeïda del

BALLET ROSE GEL

pels reis del past-ganiveta

LA CHARLOTTE I KRECKOW

Avui, dimarts, a les deu de la nit.

Selecció programa nou

1. Shakerazade.
2. Teto i May (jongleurs).
3. Divertissement per tota la companyia

BALLET SOBRE EL DEL

Ovacions delirants als

REIS DEL PAST-GANIVETA

LA CHARLOTTE I KRECKOW

que són aclamats pel públic totes les nits. — Demà, nit, grandiosa funció. — Dijous, tarda i nit, dues seleccions funcions. Es despatxa a Compladuria.

Teatre de Novetats

Cada dia

Tarda, a les cinc, nit, a les deu,

el film-opèrta

d'indiscutible èxit

"MISS VENUS"

Preus i detalls per cartells.

Gran Teatre Espanyol

PEP SANTPERE ASSUMPTIO CASALS

Avui, dimarts, 10 gener. Tarda, a les cinc, entrada i buccia una pessesta. Darrera de l'algre vodevil en tres actes una senyora de compromís. Nit, a les deu. Exit creixent. Noves i velles temptacions de Sant Pere. — Demà, dimecres, festivitats de Sant Antoni Abat. Tarda, veritat especial dedicat als cotxers i carreters de Barcelona. Entrada i buccia dues pessests. La comèdia (dos actes) i Els tres toms. Nit i totes les nits, l'últim. Noves i velles temptacions de Sant Pere.

Teatre Nou

Espectacles Empresa Fraga S. A.

Exit sense precedents de la Companyia Argentina MUIRO-ALIPPI

Avui, dimarts, El últim gaucho i La horrachera del tango, monumentals èxits. Tarda, a les cinc i nit a les deu.

Teatre Còmic

Avui, nit, a dos quarts de deu.

1. El drama en quatre actes Fedora (La mujer espía).
2. Colossal èxit de bromes, obra de actualitat, l'aproposada en un acte, de C. Rubio, La tornada d'En Mandu. Ovacions als completos de la flauta per Rubio.
3. Exit sorollós, l'obra del dia, bromes continus, la revista local en un acte, sis quadros i apoteosi de E. Tubau, PI-PI! Titols dels quadros: 1. PI-PI al quarterell. 2. Balls russos. La rumba bohème. 3. Com està l'art? 4. La Rambla i el Metropolita. 5. Els anys de la política. 6. La subvenció en solta (complets de gran èxit). Apoteosi. Espanya monumental. Tota la companyia a l'escena, balls, còmics, bromes continus.

TEATRE NOVETATS

Vuit elegants

BALLS DE DISFRESSES

AYRIGEMMA-CARADO

Dissabte, 20 de gener

BALL GR00

El dia 8 de febrer, a dos quarts de quatre de la tarda:

Gran Certamen infantil de Vestits

Localitats: Casa Ayrigemma, Fernando, 53, i a la taquilla del teatre

Teatre Poliorama

Companyia de comèdia

QUELL - TUDELA - ASQUERINO - CORTES

(Telèfon 4134 A)

Avui, dimarts, popular, tarda:

LOS FRESOS

Nit:

EL CLAVO

Divendres, nit, esdeveniment teatral:

EL AMIGO TEDDY

Es despatxa a compladuria

Teatre Nou

Companyia MUIRO-ALIPPI

SECCIONS DE GRAN MODA

Totes les tardes, a les cinc

CIRC PALISSE

Marqués del Duero, cantonada Comte del Asalto

L'EXHIBICIO DE FERES MES GRAN DEL MON

32 ósos, 6 elefants, 10 lleons, 6 tigres reials, 17 ànims, 33 cavalls, camells, búfals, etc. etc.

Continuen les ovacions del número més emocionant que es coneix

ELS CODONAS

El temerari domador Fischer amb els seus ferotges tigres reals

El grup més emocionant del món

Els 26 ósos polars

i altres formidables atraccions.

Cada nit, a les deu

Colosals funcions

Dijous, divendres i dies festius, grans minúcies, a dos quarts de cinc

Tots els dies, des de les 10 del matí a les 8 de la nit, visita al Parc Zoològic. La col·lecció de feres més notable del món

No fallau a les

FUNCIONS DE GRAN MODA

de la companyia Argentina MUIRO-ALIPPI. Totes les tardes a cinc, al Nou

ELDORADO

Avui, dimarts, tarda, a les cinc.

Grandios programa. Notables pel·lícules. Exit dels notables artistes

Els Theodis, equilibristes. Antònia Torres, ballarina. Maullon Charles, barrista. La popularíssima cançonetista

PILAR ALONSO

en les grans creacions del seu nou repertori. Nit, a les deu. Debut del famós artista

LEOPOLD FREGLI

Colossal programa. Cinema i Frègoli, transformista. Frègoli apatxe, Frègoli empresari. La gentilíssima artista Pilar Alonso amb ses grans creacions. embra, dimecres, tarda, gran funció dedicada a la Germana de Sant Antoni Abat. Nit, segona sessió d'art, Frègoli-Alonso.

Companyia argentina MUIRO-ALIPPI. El succés de la temporada a Barcelona. Funcions a les cinc, tarda, i a les deu, nit. Cada dia al teatre Nou

CINEMES

Saló Catalunya

Notable sextet Jordà. Avui, dimarts, èxit grandios, triomf colossal del Reial Programa Ajuria: La presa de l'abisme, de gran èxit; salvament d'un sumari al fons de la mar i naufragi d'un transatlàntic, presentat amb una realitat verament sensacional. Últim dia de Força contra força. Històries: Avisació sense motor, molt interessant, i la de bromes Model de dependents. — Demà, estrena, Una innocent aventura (Rialto), per Vivian Martin.

Palace Cine

GRAN SALÓ DE MODA

Aristocràtiques sessions artístiques

Programa extraordinari

Avui, dimarts, tarda i nit. La pel·lícula còmica Mary, minyona de la seva tia. Segona jornada de la magnífica sèrie Els fills de les tenebres, últim dia de El secret del príncep xinès i la de gran èxit El cas Palmer, per Paulina Frederick.

KURSAAL

PALAU DE LA CINEMATOGRAFIA

ARISTOCRATIC SALO

Demà, dimecres, estrena del quart i últim llibre de

ROGER LA MONTE

Molt aviat!

OTELLO

meravellosa creació de

EMIL JANNINGS

Gran Teatre Comtal i Gran Cinema Bohèmia

Avui, dimarts, trda i nit. Grandiosos programes. Grans estrenes.

Las pel·lícules còmiques Mary, minyona de la seva tia i La sort dolenta. El misteri de la cambra groga, 2.ª jornada d'Els fills de les tenebres i El cas Palmer, per Paulina Frederick.

Encara per poc temps a Barcelona

Nous grans debuts

Programa formidable de

20 atraccions

CIRC PALISSE

Marqués del Duero

Debut del domador Boudix Presentant el meravellos grup de LLEONS.

Direcció única al món

Debut. Esplèndid grup de presentat pel domador TREVES

Los Codonas Troupe Olifantes

Reis de l'aire Torudo Reading

5 Elefants domats 8 Cavalls en llibertad

Michel-Rodolphe Olimpics Elefant i ase domats

Tanderra muntada per Mr. Bartier Trío Baracot

Comediant aèstre Els clowns irresistibles

El domador FERN FISCHER, presenta el seu terrible grup de 8 TIGRES REIALS, amb la meravellosa tigressa "Tonia", que el va ferir a París el 7 de febrer de 1922

¡A riure! Belling-Ag i la seva mula

Cada dia, nit, a les deu

Dijous, dissabtes, divendres i dies de festa, matí i nit, a dos quarts de cinc. Preu de les localitats: General, 1.50; preferència, 2.50; cadires de pista, 0.00; cadires de pista, 1.ª fila, 0.00. Paleos, 0.00

Tots els dimarts matí, a dos quarts de quatre, a preus econòmics. General, 1.00. Preferència, 2.00. Cadires de pista, 3.00. Cadires idem, 1.ª fila, 4.00. Paleos, 5.00

Cada dia d'11 matí a la 1 del mitja, visita al jardí zoològic. Entrada, 1 peseta.

Diana-Argentina-Excelsior

Avui, 8, Els fills de les tenebres, El cas Palmer, El misteri de la cambra groga, Sort dolenta, Mary, l'adre.

Teatres Triomf i Marina i CINEMA NOU

Avui, La reina mora, Amor de Joventut, Bufonades, En Relones, La deessa de Broadway, Els paries de l'amor.

Monumental i Walkyria

Avui, dimarts, Els paries de l'amor, i jornada: Vint-i-tres hores i mitja de permi, La ballarina Barbri, vol, L'aparegut, Tomaset i el casar-se. — Dijous, estrenes: Els paries de l'amor, 2 jornada; Quan el deure mana, L'hervea del Duo de Tordis, Baby artista de circ, i altres.

CONCERTS

SALA AEOLIAN

FILL DE PAUL IZABAL

35. Passeig de Gràcia, 35

Avui, dimarts, 16 de gener 1923, a dos quarts de sis, tarda (500 audients). Presentació en aquesta Sala de la cèlebre cantant Concepció Badia, que acompanyada de Frederic Longa, cantarà el següent programa. Primera part: "El pallo moruno", "Seguidilla morisca", "M. Falla; "Nana", "Jota", Las curritacas", "Maja solonosa", E. Granados; "El Mayo discreto". — Segona part: "El Mayo tímido", "El mirar de la Maja", "El tra-la-la", "Mira que soy niña", "Amor, dijame", E. Granados; "No llorés oculos" (dedicada a Concepció Badia). Dimecres, 17, a dos quarts de sis, presentació en aquesta sala, de l'eminent violinista Eduard Toldrà, que acompanyat de Frederic Longa, interpretarà obres de Beethoven, Fr. Bach, Couperin, Kreisler, E. Toldrà, P. Marini, i Francisco-Kreisler, segons programa que s'anunciarà oportunament.

MUSIC-HALLS

EDEN CONCERT

Asalto, 12.—Exit de Glòria ON Rey, cançonetista; Lou Janot, ballarina; Ramoneta Rovira, cançonetista. Cada dia, aperitiu dansing. Gran tabarin americà.

LA BUENA SOMBRA

Ginjol, 3.—Cabaret continu de les set a dos quarts de deu i de les dotze a les quatre de la matí.

RESTAURANTS

SORTIDA DE TEATRE a casa DOM-TIEMPS. Restaurant especial. Feix, Ostres i Mariscos. Quintana, 7.

ESPORTS

Frontó Principal Palace

Avui, dimarts, tarda, a un quart de cinc. Dos interessants partits a estella. Nit, a un quart d'onze. Extraordinaris i colossals partits. Debut del notable palista Chistu. Primer, a palu Chistu i Jauregul contra Arquistain i Quintana II. Segon, a estella, Vionta i Palau contra Barrenechea i Elgoibar.

Emplastos Alcock

Marca Aguila.

(Fundat el 1911.)

El Medicamento Mas Maravilloso Del Mundo Para Uso Externo.

Té, Rodizantes, Pulmones endolorats.

Los Emplastos Alcock evitan da graves afecciones de còmito. Evitan que se arruinen los tendones.

Reumatismo en los hombros.

Se alivia con los Emplastos Alcock. Los usas los atletas para el cansancio o dolor de los músculos.

El Emplastro Alcock es el primitivo y legitimo. Este Emplastro es el remedio universal y se vende en todas las Boticas del mundo civilizado. Aplicadlo donde quiera que se sienta dolor.

Quando necesiteis una píldora

UNA Píldora Brandreth

(Fund. en 1894.)

Para curar la indigestion, el dolor de cabeza, la constipacion, la indigestion, etc.

SE VENDE EN LAS BOTICAS DEL MUNDO ENTERO.

Agentes en España: J. URRUTIA & CA., Barcelona.

MOBLES DOMINGO I SABATÉ TAPISSERIES

Tallers i Salons de venda
Carrer de Sans, 114
Barcelona-Sans
Telèfon H 475

SUCCESSORS DE
GRAN EXPOSICIO D'HABITACIONS
de tots els models que fabriquem
PREU FIX VENDA A L'ENGROS I AL DETALL

SUCURSAL
Parellada, núm. 19
Vilafranca del Penedès
Telèfon 1025

NO tenim cap sucursal en punt central de la ciutat, per a beneficiar els nostres compradors, puix que el que estalviem, tenint en compte el que permet la importància de la casa, la podem vendre amb un 30 per 100 d'economia

EXEMPLE: Tots els mobles per a un pis, de pessetes 5.000, 10.000 i 20.000
podeu adquirir-los per pessetes 3.400, 7.000 i 14.000

Disponibles: 150. habitacions en les quals combinem pisos des de 2.500 pessetes, compostes de Dormitori, Menjador, Sala i Rebedor

Importants descomptes durant el corrent mes per efectes de Balanç

INSECTICIDA PARADELL
Alminuto, Caja, 1/2
Asalto-28 Farmacia

CATARROS
antigues y recientes
TOSAS, BRONQUITIS
CURADOS radicalmente por la
Solucion Pautauberge
que procura PULMONES ROBUSTOS y
preserva de la TUBERCULOSIS
PAUTAUBERGE, 10, R. de Constantinople, PARIS

Ferrà. - Pintura: Decorativa
Sent Lluís del Call, 4-Tel. 4916 A
ANUNCIS, ROTULS, FAÇANES I
ORRES - TREBALLS D'ESTIL

VO3, NACIONALISTA
JA ANUNCIEU A
"LA PUBLICITAT"?

**ELS CAMINS DE
LA LLIBERTAT
DE CATALUNYA**

PER
A. Rovira i Virgili

Preu: 25 cèntims

De venda, als quioscos, a les
Oficines d'"Acció Catalana"
(Trafalgar, número 14) i a
LA PUBLICITAT

CALÇAT

14'50

15'50

higiènic amb SOLA DE GOMA
marca FORD, Box-calf, tall
anglès, doble sola de cuir

Ptes. parell

La Fàbrica Medina i C.ª, S. L.

en realitzar l'esforç que suposa la venda al detall de DEU MIL parells del dit calçat, ho fa únicament per afavorir el **PUBLIC DE BARCELONA** i a l'ensenyar a conèixer les seves sol·les "Ford", detallant també els avantatges que suposa el dit calçat.

1.ª La durada és **Doble**, com a mínim, que els de sola de cuir gastant-se gradualment tota la sola.

2.ª No hi penetra mai la humitat, per la qual cosa a l'hivern en dies de pluja queden sempre exents els mitjons, conservant el seu escalf natural el peu i evitant així molts refredats, derivacions d'altres malalties.

3.ª El caminar és molt més lleuger i menys cansat, ja que el pes del cos en tocar contra terra té la mateixa semblança que els neumàtics d'un automòbil, i resultant que a l'hivern els que pateixen continuament dels peus, usant calçat amb sola de goma, han arribat a curar-se definitivament.

4.ª El nostre calçat no rellisca i és completament higiènic, ja que entre la sola de goma i el peu hi ha:
DUES plantilles de cuir i UNA plantilla de feltre, quedant així isolat, a l'hivern per els que tenen la **MANIA** que la goma no és saludable.

VENDES AL DETALL

Carrer ANSELM CLAVÉ, 9 (Fina de les Rambles)

Clinica Vies

Urinaris

del Dr. Giménez, Rambla
Pla Elcueria, 6, 1.ª
(entre Hospital i Sant Pau)

VENERI, IMPOTENCIA,
SIFILIS

Especials tractaments per
el tractament ràpid de les
MALALTIES SECRETES

MATRIU, PELL, BUFE-
TA, PROSTATITA

Consulta: de 9 a 12 i de
2 a 8 economia per a
empleats i obrers.

PIANOS

DE GUERRAS CRUZADAS
CON MARCO DE HIERRO

Sublime marca

R. MARISTANY

Casa fundada en 1870

AL CONTADO

PIANOS Y ALQUILER

18 Plaza Cataluña

Representant

local per a cada plaça de Barce-
lona, Girona, Tarragona, Manre-
sa, Lleida i Vich

Important empresa industrial neces-
sitava persona del país, activa, formal, ben
relacionada amb el comerç d'ultrama-
rins i colonials a l'engros i al detall, per
treballar a la comissió a les places in-
dicades.

Sol·licituds detallant experiència ram-
cases ja representades i referències a
l'apartat núm. 148, València.

Exposició (Anul de Crèdit)
atrasats, comprem. Casa de
Canvi, R. Sta. Mònica, 33.

Tractament

del cranc i tumors sense
operació. Raig X, Radiote-
rapia.

Rambla de Catalunya, 20,
primer, segona. De 3 a 5.

Per a C. MERS, TA-
QUI-MELU, i IDIO-
MAS, estudi, senyor
o senyoreta, a la

Acadèmia COTS

carrer Arco, 10

Telèfon 5041-A

La més important de
Espanya

Si te salidos
qualquier género o arti-
culo, avisa a Villanar, 47,
calle de la Victoria, (Ave-
nida). Paga más de que
tots.

Si te salidos
qualquier género o arti-
culo, avisa a Villanar, 47,
calle de la Victoria, (Ave-
nida). Paga más de que
tots.

Si te salidos
qualquier género o arti-
culo, avisa a Villanar, 47,
calle de la Victoria, (Ave-
nida). Paga más de que
tots.

Si te salidos
qualquier género o arti-
culo, avisa a Villanar, 47,
calle de la Victoria, (Ave-
nida). Paga más de que
tots.

Si te salidos
qualquier género o arti-
culo, avisa a Villanar, 47,
calle de la Victoria, (Ave-
nida). Paga más de que
tots.

Material per a Catèfacció F. A. R. F. (MHA)
Pots, planxes, estufes, fogons, termò-
fors graduables, termoràpits, asseca-
cabells escalfadors d'aigua, escalfi-
llits, torrapans, etc.
METRON Plaça de Catalunya, Núm. 17

G. ALOMAR Curació ràpida i segura de la blenorrea crò-
nica. Les recerques en dues o tres cures, mit-
jançant un procediment especial. Aribau, 5, 5.ª i 1.ª de 3 a 5. Dies
festius, de 10 a 12. Econòmic: Unit, 20, de 1 a 2.

ROCALLA

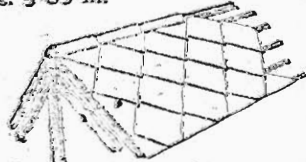
PER A TEULADES

Materials armats ab amiant exclusivament
JOSEP ESTEVA i Cia.

Portal de l'Angel, 113, pral. Telèfon 3344-A

Fàbrica a Sarrià B. R. DE LONA

Plaques de 40x40 cm.
Ptes. 5'00 m.

De 25 fins a 3000 bugles
= **Rbla de les Flors, 16**

Dr. RODA Mals de la pell. Vies urinaris. Raig X. Cortis Cata-
lans, 612, de 2 a 4. Clínica de Sant Pau, 11 de 7 a 10

**GRANS MAGATZEMS
DAMIANS**

EXCEPCIONALS OCASIONS

en Pelleteria :: Esport :: Cristalleria :: Perfumeria :: Marroqui-
neria :: Camiseria :: Paraigües :: Sabateria :: Sastreteria :: Vestits ::
Capells per a senyora i nena, últims models, etc., etc.

**Compareu els nostres preus abans de
comprar i us convencereu que son sen-
se competència**

MAGATZEMS LA VICTORIA

Portaferrisse, 25 i Duc de la Victoria, 2 :: Telèfon A-3339

Jerseis llana, valor 40 pessetes,
avui 22
Abrics gran varietat de models a
preus donats
Increïble. Cortes llana anglesa a
pessetes corte 3'50
Camusses qualitat extra, de valor
12 pessetes metre, avui 5

Flassades de llana i cotó, grans
existències, des de pessetes 1
Catifes de vellut, valor 15
pessetes, avui 5
Llençols de tots tamanyos, més ba-
rats que ningú
Closqué seda, última moda, el me-
tre, pessetes 25

Tallers de confeccions a la mateixa casa

**Visiteu aquests grans Magatzems i us convencereu de la
veritat dels nostres preus sense competència**

ELS MONJOS DE MONTSERRAT i la casa J. FONOLLEDA SERRA de Barcelona
fan avinent que l'únic licor elaborat en aquell Monestir és el que es ven per tot arreu amb el nom de
AROMAS DEL MONTSERRAT